

dirilis saati

İKİ AYLIK SOSYAL VE KÜLTÜREL DERGİ

tevhidi gerçeğin ışığında

OCAK - ŞUBAT 2018 / SAYI: 37

BATININ
ÇÜRÜYEN
YÜZÜ

Esmâ Biltacı'nın Annesi:
"Esmâ'nın Hayali
Mescid-i Aksa'nın
Özgürlüğü Yolunda
Şehit Olmaktı"

editörden

dirilissaati@gmail.com

Diriliş Saati Dergisi olarak yeni bir sayıyı daha okurlarımıza sunmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Kıymetli okurlarımızın eline ulaşan her yeni sayımızın, hakka şahitlik yolunda bir nüve olması idrakiyle hareket ediyoruz.

Yıllardır tartışılan ve güncelliğini kaybetmeyen bir konudur, batı öykünmeciliği. Aydınlarımız tarafından batının kültürünü bırakıp, ilmini ve fennini almamız yönünde sayısız makaleler kaleme alınmış, konuşmalar yapılmıştır/yapılıyor. İstedik ki, bu sayımızda batının görünmeyen yüzü üzerinde duralım. Bu görünmeyen yüzü batının her geçen gün ahlâkî ve kültürel olarak yeni bir çöküşün eşiğine geldiğidir. Bu noktada Üstad Nuri Pakdil'in bir sözü yolu-muza ışık tutuyor:

"Boynumuz ağrıdı batıya bakıp durmaktan!

Üstelik batının bunun için körelttiği gözlerle bakıyoruz! ...

Niye?

Neye baktığımızı bilmeden...

Ama artık yeter bayım!"

Tıpkı üstadın dediği, gibi neye baktığımızı bilmeden bakıyoruz batıya. Son yıllarda batıda ırkçılığın ivme kazandığına, intihar ve şiddet

oranlarının arttığına ve aile müessesinin işlevini yitirmeye başladığına dair yapılan yorumlar güç kazanmaya başladı. Böyle bir vasatta söz konusu çöküşü mercek altına almak gerektiğini düşündük.

Şubat ayının şehitler ayı olmasıyla münasebetiyle önemli bir röportaj gerçekleştirdik. Mısır'da 2013 yılında gerçekleşen askeri darbede, canını ortaya koyarak Rabiatal Adeviyye'de cuntacılara karşı direniş gösterirken şehit düşen Mısır direnişinin sembol ismi Esmâ Biltaci'nin annesi Sena Biltaci dergimize konuştu. Biltaci, darbe sürecinde yaşananları, Esmâ'nın şehadete koşuşunu ve daha birçok hususu bizimle paylaştı. Biliriz ki şehitler İslami mücadelenin yol aydınlığıdır. Rabbim bizlere şehitlerin yolundan yürümeyi, dertlerini dert, davalarını dava edinmeyi nasip eylesin.

Öte yandan ABD Başkanı Trump'ın Kudüs çıkışının ardından Kudüs'te başlayan intifadayı selamlıyor, bu intifadanın nehirden denize tüm Filistin topraklarının özgürlüğüne kavuşmasıyla taçlanmasını Yüce Allah'tan niyaz ediyoruz.

Tüm okuyucularımıza istifadeli okumalar temennisiyle...

İki Aylık Sosyal ve Kültürel Dergi / Yıl: 14 Sayı: 37 OCAK - ŞUBAT 2018

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Osman Çil Yayın Kurulu : Cüneyt Özdemir - Abdülkadir Avcı - Muhammed Duman
Haberleşme Adresi : Çiraçılar Cad. No: 39 Adapazarı / Sakarya İrtibat Tel : 0554 824 96 07 E-Posta : dirilissaati@gmail.com
Tasarım : Hüseyin İskender Basım Yeri : AKADEMİ BASIN YAYIN VE MATBAACILIK

Dergimizde yayınlanan yazıların hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir.

içindekiler

GÜNDEM

KUDÜS'ÜN HAINLERİ

MUSA DUMAN

6

DOSYA

AVRUPA'NIN YÜKSELİŞİ (!)

CÜNEYT ÖZDEMİR

8

DOSYA

GARBIN İLMİNDEN
PAYIMIZA DÜŞEN

YAHYA ÖZBEK

11

DOSYA

BATI MEDYASINDAN
ÇIKARIMLAR

MUSAB GÖKTAŞ

16

DOSYA

BATININ GÖBEĞİNDE BİR İNCİ:
"ENDÜLÜS"

ZEYNEP SENA DİNÇER

22

DOSYA

İNANÇ SİSTEMİNE
DOĞRU BAKABİLMEK

MUSAB ALTUNKAYNAK

25

DENEME

YOLDAŞLARIMIZA
SELÂM OLSUN!

İHSAN ASLAN

32

ŞİİR

EYLEM

MUSTAFA HELVACIOĞLU

38

DENEME

TARİHİ BİR ŞAHİTLİK:
KUDÜS VE BİZ

OZAN HAYRİ SOYER

40

YORUMSAL DEĞİNİLER

ENES BERAT GÜRLER

Direnışin Sembolü Oldu: Sancaktar Süreyya

15 Aralık 2017...

6 Aralık tarihli Trump Deklarasyonu'nun ardından 10 gün geçmiş, Filistin'de intifada süreci başlamıştı. İsmail Heniyye'nin Hamas'ın 30. kuruluş yıldönümü konuşmasının üzerinden ise bir gün geçmişti. İsmail Heniyye, o konuşmasında intifada süreci için 3 aşamalı bir strateji ortaya

koymuş ve bir gün sonrasında iki bacağı da olmayan Sancaktar Süreyya, intifada meydanında Gazze'nin direniş sokağında Siyonistlerin kurşunuyla başından vurularak şehid olmuştu.

İsmail Heniyye'nin Kudüs için ortaya koyduğu 3 aşamalı stratejisini şöyle özetlemek mümkün:

- Alimler sorumluluk üstlenmeli ve bıkmaksızın her Cu-

ma hutbesinde mutlaka Kudüs'ün işgal altında olduğu gerçeğini Müslümanlara hatırlatarak, Kudüs için yapılacak yardım organizasyonlarına ve eylemlere öncülük etmelidir.

- İslam dünyasının gençleri, buldukları şehirlerde ve ülkelerde her türlü fikir ayrılığını bir kenara bırakarak Kudüs için ortak eylem platformları oluşturmalı ve Cuma günleri meydanları boş bırak-

malılar. Bu süreç, Trump şeytani Kudüs kararından vazgeçene kadar kesintisiz bir şekilde devam etmeli.

- Bölgede Amerikan emperyalizminin ve Siyonist işgal projesinin karşısında duran bütün direniş hareketleri Sünnisiyle ve Şiisiyle ortak bir koordinasyon komitesi kurup, Trump Kudüs kararından vazgeçip, ABD-Suud-İsrail arasında "yüzyılın anlaşması" olarak adlandırılan Kudüs'ün doğusundaki bazı mahallelerin Filistin'in başkenti olarak tanınmasını öngören anlaşma tarihin çöplüğüne gömülene kadar birlikte hareket etmeli...

Heniyne'nin ortaya koyduğu stratejinin ilk iki adımına İslam dünyası 3 hafta bile dayanamadı. Kudüs davasının hamiliğini üstlendiğini iddia eden ülkemizde bile, Cuma hutbelerinde Kudüs konusu yalnızca bir hafta yer bulabilirdi. ABD ve İsrail'i telin eden ve Kudüs'ü savunan eylemler silsilesi, Aralık ayının sonuna

doğru gelindiğinde bile artık neredeyse son bulmuştu.

Fakat Sancaktar Süreyya, tarihin hafızasına iki bacağı da olmamasına rağmen "Kudüs uğrunda verebileceğim en azında bir canım var ve meydandayım" diyerek verdiği canıyla kazanmıştı. Müslümanlar olarak, İbrahim Ebu Süreyya'nın her türlü engeli aşarak Allah yolunda can verme azmini kendimize şiar edinmeli ve kendimizi ciddi bir muhasebeye tabi tutmalı değil miyiz?...

Direnış stratejisinin üçüncü aşaması ise her türlü hile ve desiseye rağmen Hizbullah-Hamas-İslami Cihad ve Irak'taki direniş hareketlerinin de katılımıyla ortak bir koordinasyon komitesi kurulması yönünde ilerliyor. Kudüs, İslami Vahdet'in pusulası ve hür vicdanların kuşandığı özgürlük libasıdır.

BAE ve Suud'un İhanetleri ve İslam Dünyasını Bölme Girişimleri

Lübnan başbakanı Hariri'nin Suudi Arabistan'a gidip İran'ı suçlayan bir basın açıklaması okuduktan sonra Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'dan Lübnan'daki görevinden istifa ettiğini duyurması ile ayyuka çıkan ve İsrail'in dünya genelinde Suudi Arabistan adına lobicilik faaliyetleri yaptığı gerçeği, dikkat edilmesi gereken noktalardan bir tanesi.

Bu ihanetlerin en son halkasını, Yemen'de BAE ve Suudi Arabistan'ın birlikte giriştikleri Yemen ihvanını bölme girişimi oluşturuyor. Suud-BAE öncülüğünde Amerika ve İsrail rehberliğinde Yemen'e yönelik sürdürülen savaşta Yemen ihvanı son süreçte bu savaşın Müslümanların lehine olmadığı ve Yemen halkının bir diyalog sürecine girmesi gerektiği yönünde çağrılar yapıyordu. Fakat Birleşik Arap Emirlikleri Abu Dabi veliaht prensi Muhammed bin Zayed el Nahyan ve Suud veliaht prensi Muhammed bin Selman, Yemen ihvanından yetkililer ile görüşerek hareketin bölünmesi ve İslah Partisi'nin ihvan hareketi ile bağlarını koparması yönünde baskı yaptılar. BAE dışişleri bakanı Enver Karkaş, bir gün sonra İslah Partisi'nin İhvan'dan ayrıldığını ilan etti. Suudi Arabistan ve BAE'nin Hamas'ı terör örgütü ilan ettiği üç ay önceki açıklamaları da göz önüne alındığında Körfez'deki şer eksenine karşı Müslümanların uyanık olması gerektiği gerçeği bir kez daha kendini gösteriyor.

KUDÜS'ÜN HAINLERİ

MUSA DUMAN

ABD Başkanı Trump, geçtiğimiz ay Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıdığını ilan etti. Seçim kampanyasının en başından beri bu meseleyi ajandasına koyan Trump, aslına bakılırsa beklenmedik bir hamle yapmadı.

ABD'deki son seçim kampanyasını izleyenler de bileceklerdir ki, rakip Clinton ile Trump'ın vaatleri İsrail'in güvenliği konusunda temerküz ediyordu. ABD'deki Yahudi lobilerinin elindeki devasa sermayeyle ve bu sermayenin bir getirisi olan siyasal güçle sınırlanan Clinton ve Trump kampanya süresince seçimin ABD'de değil, İsrail'de yapıldığı imajını verdiler.

Dolayısıyla, her şeyden önce bu kararın Yahudi lobilerine yönelik bir sadakat mesajı olduğunu iyi saptamalıyız. Ama işin bu tarafını şimdilik bir kenara koyarak, esas olarak Trump'a bu cesareti veren faktörleri göz önüne getirmeli ve birtakım sorgulamalar yapmak durumundayız.

7 yıldır "Arap Baharı" olarak lanse edilen bir dönemde bulunuyoruz. Fazla zorlama yorumlara başvurmadan bölgeye bir bakış atacak olursak bu dönemin bölgedeki kaosu fazlasıyla derinleştirdiğini, siyasal temelli çatışmaların manipüle edilerek etnik ve mezhebi yönlere kanalize edildiğini söy-

lemek yerinde olacaktır.

İslam coğrafyasındaki ayrılıkların tahrik ve teşvik edildiği ve en önemlisi İsrail karşısındaki direniş hareketlerinin türlü yaf-talamalarla kriminalize edildiği bu dönemeç, 7 yıldır sembolik bir bahar havası bile estirmedeği gibi, iyiden iyiye kara kışa benzedi.

İlginç olan şu dur ki, İslam coğrafyasında var olan bu sosyolojik tepkiselliğin haklı olduğu, ancak birileri tarafından kullanılarak kendi amaçları dolayımında manipüle edilmek istendiğini işleyenler, bu dönemin Siyonizm'in kadro değişikliği olduğunu, direniş hareketlerinin zayıflatılarak özgür Filistin'e gi-

den yolun tıkanacağını savunanlar "şebbiha, komplo teorisyeni" gibi mesnetsiz suçlamalarla yüz yüze bırakıldı.

Gelinen noktada ise, ana akım medyanın etkisi altında yapılan bu suçlamalar azımsanmayacak ölçüde alan kaybetti. Zira, bu suçlamaları yapanlar da artık tablonun iç açıcı olmadığını görüyorlardı.

Bu bağlamda tartışılması gereken birkaç başlığa dikkat çekmek uygun olacaktır:

1- Gerek medya kaynaklarını gerekse askeri kaynaklarını seferber ederek Arap Baharı'nın arkasında canhıraş duran en başat aktör Suudi Arabistan ve yedeğindeki Körfezli müttefikleriydi. Ülkelerindeki diktatoryal şartların yoğunluğu göz önüne alındığında, bu süreçten nasiplenmemeleri için cabası.

2- Dubai'de faaliyet gösteren ve Körfez'in önemli gazeteci ve akademisyen isimlerinin katkı sağladığı medya merkezi, Arap Baharı süresince İsrail'e potansiyel tehdit olan bütün unsurları itibarsızlaştıracak tezvirat içerikli yayınlara imza attı. Özellikle İran, Hizbullah, Hamas, İslami Cihad ve İhvan karşıtı bu yayınlarla direniş hareketleri ümmetin gözünden düşürülmeye çalışıldı. Yayımlanan haberler İslam coğrafyasının en ücra köşelerine kadar servis edilerek geniş bir kitleye ulaştırıldı.

3- Arap Baharı'nın en hazin sonucu olan Kudüs'ün başkent ilan edilmesi durumu Suud liderliğindeki bu blogun tepkisine neden olmadığı gibi, işin içinde bu unsurların doğrudan

desteği olduğu ortaya çıktı. Amerikalı ve İsraili siyasiler söylemekten imtina etmeyerek bu kararı Suudilerin başını çektiği Arap devletleriyle istişare sonucu aldıklarını belirttiler. İsrail İstihbarat Bakanı açıkça "Biz İran'a karşı verdiğimiz mücadeledede Suud ile müttefikiz. Bu kararı almadan önce Başkan Trump Arap devletleriyle istişare etti. Bu istişarenin amacı karara İslam coğrafyasının vereceği reaksiyonu ölçmekti" dedi.

4- Yapbozun parçalarını doğru birleştirdiğimizde şu tespiti net olarak yapabiliyoruz: Arap Baharı'nın en ateşli savunucusu Suudi rejimi, bu süreç sonucunda ortaya çıkan hazin "Kudüs" tablosuna da tepkisiz kalarak de facto destek sağladı. Yani, başında da sonunda da memnundu. Arada bu işin alt yapısını hazırlamak için İsrail karşısındaki direniş hareketlerini de gözden düşürmüş, İslam coğrafyasında fay hatlarını kırarak mezhepçi mobilizasyonu da tahkim etmişti. En son da ibretlik bir aymazlık örneği sergileyerek "Böldüm, parçaladım, tamamdır" kabilinden Trump'a İslam coğrafyasının hal-i pür melaline dair rapor vermişti.

Trump'ın Kararı ve Sonrası...

Trump'ın Kudüs kararı belki ilk bakışta sembolik olarak görülebilir. Ki, birçok çevre de meseleye bu pencereden bakma cihetine gitti. Ancak bu karar şu an için semboliktir, uzun vadede fiili bir durumun öncülü olmaya adaydır. Dolayısıyla meselenin bu yönünü gözden kaçırmamak ve buna göre bir dip-

lomasi mantığını işletmek gerekiyor.

Karar sonrası geç de olsa İslam İşbirliği Teşkilatı'nın toplanması olumlu bir adımdı. Üstelik bu karara giden sürecin önünü açan Suudilerin yokluğu da yüreklerle su serpmiştir. Ancak, zirve sonunda "Filistin'in başkenti olarak Doğu Kudüs'ün tanınması" Suudilerin yokluğunu havada bıraktı. Çünkü; Kudüs'ün batı ve doğu olarak ayrımı çeşitli pazarlıklarla Suudilerin de kabul edebileceği bir zemine karşılık geliyordu. Nitekim, zirvedeki sonuç bildirgesinin hemen akabinde İsraili bakanın "Suudi Prens Muhammed Bin Selman, Arap dünyasının lideridir. İsrail-Filistin görüşmelerine arabuluculuk etmelidir" beyanı dikkat çekiciydi.

Bu bağlamda her şeyden önce not edilmesi gereken husus, Suudilerin özelde Kudüs meselesinde, genelde tüm Ortadoğu'da patronajlık iddiasına son verilmesi ve özgün bir dış siyaset pratiği üretilmesi gerekliliğidir. Bunu yapabilecekler olanlar da, tarihi ve siyasi birikimleri itibarıyla Türkiye ve İran'dır.

Dışarının sesi olmayı özümsemiş, bu toprakların insanların petrodolar birikimi için metalaştırmayı vazife edinmiş Suudi rejiminin ihaneti tescil edilmişken, bu sesi bastıracak alternatifler için ancak Türkiye ve İran liderliğinde bir girişim sağlanabilir.

Ümmetin "Kudüs'ün tamamı" etrafında kenetlenmesi ve ayrılıkların törpülediği yeni bir soluk oluşması temennisiyle...

AVRUPA'NIN YÜKSELİŞİ (!)

CÜNEYT ÖZDEMİR

Avrupa bugünkü medeniyet seviyesine nasıl gelmiştir? İnsan hakları ve bilimum cicili kavramlarla hayalimizde şekillenen Avrupa; hangi sorgulamalardan geçerek, hangi gelişim ve değişim evrelerini ekarte ederek bugünlere ulaşmıştır. Tüm farklılıklarına rağmen bütün insanların aynı temel hak ve özgürlüklere sahip olması, bunların kısıtlanmaması ve insanların bunlardan dolayı ayrımcılığa maruz kalmaması, hu-

kun üstünlüğü kurallarının bağlayıcılığı... Kulağa çok hoş gelen cümleler bunlar. Gerçekten bu cümleler Avrupa'yı özetler mi? Biz o kanaatte değil, kısaca bakacak olursak Avrupa'nın serüveninde açılmayacak kadar dram içeren sayfalar mevcut. Ya da başka bir deyişle asla kapanmayacak sayfalar...

İçer Kapanmışlık ve Avrupa'nın Yüzyıl Savaşı

İslam'ın hızlı yayılması karşısın-

da bir cevap üretemeyen Avrupa, kendi içindeki sorunlarla uğraşıyordu. Savaş, İngiltere'nin Fransa üzerinde hak iddia etmesiyle başlamıştı. Avrupa yüzyıldan biraz fazla bu savaş ortamında kendi içine kapanmış bir süreç geçirdi. Osmanlı'nın kuruluş dönemine denk gelen bu süreçte Osmanlı; kuruluşunu tamamlayıp balcanları topraklarına katmıştı. İstanbul fethedildiğinde Avrupa'da kendi içindeki savaşa son

verecekti. Bu savaşın bir sonucu olarak derebeylikler yıkılıp ulusa dayalı imparatorluklar kurulacaktır. Tarih, bundan sonra Avrupa'nın lehine geliŖecek; İslam dnyası ve diğer halklar Avrupa'nın egemenlik menziline girecektir.

Sömürgelerinin Üzerine Basarak Büyüyen Güç: Avrupa

Avrupa devletleri, coğrafi keşiflerin ardından Uzak Doğu'nun zenginliklerini kendi ölkelerine taşıyarak sömürgeler kurdular. Endüstri İnkılabı, 19. asırda Avrupa'da hammadde, pazar ve ucuz iş gücü ihtiyacını artırdı. Bu vaziyet, sömürgecilik faaliyetlerinin yeryüzünde yaygınlaşmasına sebep olmuştur.

Sanayi İnkılabıyla iktisadi olarak gelişen Avrupa devletleri, silah sanayilerini geliştirdiler. Avrupalılar savaş gemileri ve makineli tüfekleri yardımıyla mühim bir savaş gücüne ulaştılar. Bu güce karşın direnemeyen Afrika Kitası'ndaki pek

çok ölkeler ile Asya'da Hindistan ve Çin benzeri ölkelerde Avrupa devletlerinin kontrolü altına girdiler. 15. yüzyılın sonlarına doğru dnyada pek çok yeni yer keşfedildi. Bu keşiflerle birlikte dnyanın; Asya, Avrupa ve Afrika'nın kuzey bölgesinden ibaret olmadığı anlaşıldı. Portekizliler ve İspanyollar bu keşiflerin ve zulümlerin öncüleri olup, keşfettikleri bölgelerde yaşayan halkı kılıçtan geçirmiş ve sahip oldukları değerli madenleri, tarım ürünlerini ölkelerine aktarmış, aynı zamanda köle ticaretine de yeni bir boyut kazandırmışlardır.

Avrupa'nın 15. yüzyılda başlayan dnyayı sömürgeleştirme süreci, Portekizli Prens Gemici Henrique ile başlar. Kısa bir askeri sefer dışında gemiye hiç ayak basmamış olan bu adam, soylu bir prens olarak otoritesini, Atlantik'i ve Afrika'nın batı kıyıların keşif sürecini yönetmek için kullandı. Portekiz'in

güney ucundaki tek liman kenti Sapres'te bulunan karargâhından sayısız sefer başlattı. Bu seferler sırasında, geçmişte astronom Ftolemis'un yaydığı bir efsaneyi, batı yönünde çok uzaklara yelken açan gemilerin dnyanın kenarından aşağı düşeceği, güney yönünde iyice uzaklara seyir etmeyi göze alanların ise güneşin dik ışınlarıyla kızaracağı efsanesini yıktı. Modern manada ilk sömürgeciliği geliştiren ölkeler Portekiz'dir.

Portekiz, İspanya, Hollanda, İngiltere ve Fransa Karayiblerdeki adalar dâhil Amerika kıtasının özellikle doğu sahillerini, Afrika'nın batı ve güney sahillerini, Hint Okyanusu'nda Madagaskar ve diğer küçük adaları aralarında paylaştılar. Oldukça verimli topraklara sahip bu bölgelerde sayıları milyonlarla ifade edilecek insan gücüne olan ihtiyaçlarını gidermeye başladılar. Afrika kıtasına yöneldiler ve

yaklaşık 400 yıl boyunca bu kıtadan 20 milyondan fazla insanı dünyanın dört bir tarafındaki sömürgelerine yerleştirdiler. Yolculuk esnasında kötü şartlardan nedeniyle ölenlerin, sağ götürülenlerden fazla olduğu bilinmektedir.

Fransız sosyolog Prof. Dr. Roger Garaudy bu konuda şunları söylüyor: 10 ile 20 milyon arasındaki siyahiyi köle yapıp Amerika'ya götürmek için Avrupalılar, Afrika'da 100 ile 200 milyon siyahiyi öldürdüler. Avrupa'dan göç eden göçmenler tarafından kurulacak olan ABD'nin arka planı, Batılıların Amerika kıtasını tamamıyla sömürgeleştirme çabaları, bütünüyle boş bir toprağı işgal etme meselesi değildi, çünkü bu topraklarda oldukça gelişmiş durumdaki Meksika ve Peru'nun Aztek ve İnka kültürleri de yok oldu. Kızılderili ırkının katliamı ise, Batılıların tarihin sayfalarına attıkları kara lekelerdi.

Pek bilinmeyen bir örnekle Avrupa sicilinin mezalimlerle dolu olduğuna küçük bir kanıt sunmak istiyorum. Yirminci yüzyılın ilk soykırımı Avrupa'dan binlerce kilometre uzakta Afrika'nın güney batı ucunda gerçekleşti. 1904-1909 yılları arasında Alman General Lothar von Trotha'nın emriyle gerçekleşen soykırımın bölgeyi sömürgeleştiren Almanya'ya karşı ayaklanan Ova Herero halkının %80'i ve Nama halkının %50'si acımasızca katledildi. Olay sadece bununla da sınırlı değil maalesef. Sağ kalanlar konsantrasyon kamplarına tıkı-

larken, öldürülen 100.000 kadar Namibyalının cesedi ise ırkçı deneyler için gemilerle Almanya'ya taşındı. Soykırımdan kaçabilenler ise Kalahari Çölü'nün kızgın kumlarında aç ve susuz kaderlerine terk edildiler. Çöldeki kuyulara önceden zehir döküldüğünden su içenler zehirlenerek hayatlarını kaybediyordu. Yırtıcı kuşlar tarafından parçalandıktan sonra cesetler çöl tarafından yutuluyordu.

Medeniyet Değerleri (!)

Bu faaliyetlerin sonucu olarak; bir yanda zenginleşen, gücüne güç katan kendi kültürünü ve dinini kurduğu koloniler sayesinde yerel halka aşıl原因 Avrupa; diğer yanda ise yeraltı ve yerüstü kaynakları sömürülen; yoksullukla, kültürel asimilasyonla ve kölelikle yok olma tehlikesi yaşayan halklar ortaya çıkmıştır. İki büyük dünya savaşı atlatan halklar, sonrasında kapitalizm ve serbest piyasa ekonomisi tarafından sömürü düzeninin esaretine teslim olmuştur.

Refah düzeyi yüksek olan Avrupa, diğer halklara tepeden bakan bir tavır ile kendi medeniyet değerlerini bir ilke olarak dayatmak istiyor, oysa elindeki maddi kazanımların başka halkların mahviyle gerçekleşmiş olduğunun farkında olarak bunun bir özelleştirisini dünyaya yapmak zorunda olduğunu gözden geçiriyor.

Köleleştirilip Avrupa'ya götürülen ve ülkesindeki madenlerin çalışıldığı Afrikalı da; fabrikada

aylık 50 dolar karşılığında çalıştırılan Endonezyalı/Çinli bir işçi de aynı sömürü mantığının tezahürüdür. Küresel sermaye sahipleri dün de bugün de varlar ve servetlerini mazlumların emeklerinden kazanmaktalar.

1950'lere kadar katı bir homojenlik içinde yaşayan Avrupalılar, göçmen işçilerin gelmesiyle birlikte farklı bir kültür, inanç ve gelenek ile karşı karşıya kaldı. Onlara kendi kuralları çerçevesinde eşit haklar tanımaları gerekiyordu. Ama başaramadılar, bocaladılar. Köleleştirdikleri eski halkları düşününce eşit olmak onlara zul geldi. Bugün Avrupa'da yükselen bir ırkçılık ve ayrımcılık var. Yabancı kökenlilere bir çeşit potansiyel tehdit ve tehlike olarak bakılıyor. Bu insanlar toplumsal hayatın birçok alanında dışlanıyor, kenara ve köşeye itiliyor. Saldırlara maruz kalıyor.

Hukukun üstünlüğünün yerini üstünlerin hukuku; adaletin yerini çıkar; adaletin yerini güç alıyor. Aslında durum hep böyleydi. Tek fark Avrupa kedi içinde kuralcıydı, güçlüyken, istediğini zaten elde ederken haktan, hukuktan ve adaletten söz ediyordu. Zaten ABD'de hiçbir zaman bir siyahî bir beyaz kadar eşit olamamıştı. Bugün Avrupa'da yükselen yabancı düşmanlığı, İslamofobi ve aşırı sağ gibi kavramlarla ifade edilen hakikat budur. Avrupa, her zaman ırkçı, yabancı ve İslam düşmanıydı. Sadece bir dönem istediklerini bu yüzünü kamufle ederek elde edebiliyordu; şimdi ise edemiyor.

GARBİN İLMİNDEN PAYIMIZA DÜŞEN

YAHYA ÖZBEK

Bugün nesillerimiz batının dayattığı materyalist kültürün tehdidi altındadır. Sosyal ilişkileri minimize olmuş, bencil, menfaatperest, günübirlik arzularını tatmin etmek uğruna ahlâkî sınırları hiçe sayan ya da psikolojik olarak bunalım halinde olduğu görülen toplum yapısının temelinde batı kültürünün olduğu inkâr edilemez bir gerçekliktir. Batıya dair yapılabilecek olumsuz birçok eleştirimiz vardır ve olacaktır. Fakat tüm bu kokuşmuşluğa rağmen ilmi araştırmalar, teknolojik gelişim, şehir düzeni vb. birçok konuda batı nasıl olur da doğu toplumlarına nazaran daha ileride olabilir?

Diyebilirsiniz ki batının gelişmişliğinin temelinde sömürgeci olmasının ciddi payı var. Bu doğ-

rudur fakat daha temelde batıdaki gözlem ve tecrübi düşünme metodunun yer aldığı göz ardı edilmemelidir. Jean Fourastie şöyle açıklıyor bu durumu: "Tabiat, toplum ve insanları müşahede etmek, batı dünyasında bütün çocukların tabii tutulduğu temel eğitimin ilk merhalesidir."

Allah Teâlâ insanoğlunu halifelik görevini üstlensin ve yeryüzüne adaletle hükümsin diye yaratmıştır. Bu manada insanın ciddi bir mesuliyet altına girmesi istenmektedir. Aliya İzzetbegoviç'in ifadesi ile İslam insan için tam ve dolu bir hayat talep etmiştir. Bu hayat iki koordinat üzerinde durmaktadır. Birisi mutluluğa ve kudrete olan meyil, diğeri ahlâken yükselip özünü tekrar ve tekrar keşfetmesidir. Bu

temayüller hayatın içinde birleşir ve birbirine nüfuz eder. İslam, insanı dünyevi gerçeklerden soyutlayıp bir melek yapma gayesinde değildir. Aksine özüne uygun olarak insan yapmak istemektedir. Nitekim Hz. Peygamber (sav) de "Ben yüce ahlâkî tamamlamak üzere gönderildim." buyurmuştur.

Hz. Peygamber (sav) Hira mağarasının zahidi idi fakat o her defasında vazifesi gereği Mekke'ye dönüyordu. O Hira'da kalıp dünyalıklardan uzak, sıkıntılardan uzak kalarak huzur içinde yaşamını idame ettirebilirdi. Fakat o zaman Allah'ın Rasülü olamazdı. İslam doğru düşüncenin eylem ile buluşmasıdır. Dahili ile harici dünyayı buluşturmadan İslam yaşanılır kılınmaz. Din gerçekler

dünyasına girerek İslam olmuştur. Tohumları Mekke'de atılan İslami düşünce, Medine'de tamamlanabilmiştir. Sosyal ve hukukî düzenin kurulmasıyla gerçek manada İslam'ın pratiğinden bahsedebiliyoruz.

Allah'ın emir ve yasaklarının tümünde var olan ilmi arka planın anlaşılması oldukça önemlidir. Namazın, orucun, zekatin, haccın içtimai hayata olan etkisini, hedeflediği neticeyi göz önüne almadan, sırf dini bir emir olduğu için ifa edilmesi İslam'ın muradı değildir. Sırf din vurgusunun yer alması bir parçalanma tehlikesini ortaya çıkaracaktır. Dahili ve harici dünya arasında istikrarlı bir birleşme sağlanamazsa, İslam Hristiyanlıkta olduğu gibi tarikata, camiye hapsedilecek ve toplumsal hedeflerden vazgeçile-

cektir. O zaman Müslümanların iktidar olduğu devletin herhangi bir devletten farkı olmaz, dinin de başka dinlerden farkı kalmaz. Devlet kendi kendine hizmet eden iktidar halini alır, din ise hareketsiz kalarak iktidar sahiplerinin oyuncağı haline gelir ve toplumu geri kalmışlığa doğru çeker. Bu durum Hristiyanlıktaki "Tanrıya ait olan tanrıya, hükümdara ait olan hükümdara" sloganına tekabül etmektedir ki bu apaçık sekülerizmdir.

Müslüman bu dünyadan nasibini unutmadan, ebedi hayatı için yaşayandır. Müslüman manevi hayatını sürdürmekle beraber Allah'ın helal kıldığı güzel ve iyi şeylerden, haklarından da vazgeçmez. Sadece içte hür olmak yeterli değildir, o fiziki bakımdan da hür olmak ister ve köle ol-

mayı kabul etmez. Siyasette, ekonomide, hukukta; hayatın her alanında adaleti tesis etmek onun en önemli vazifesidir. Nitekim adalet İslam'ın en önemli şiarıdır. Müslüman bu minval üzere kendini yetiştirir ve zulme karşı durmaksızın mücadele eder. Dolayısıyla Müslüman olma iddiasını taşıyanların dünyada olup bitenlerle ilgili bihaber olması, cehalet içinde kendi kabuğuna çekilmesi düşünülemez.

Aliye İzzetbegoviç şöyle söylemiştir: "İki şeyden nefret ediyorum; Dindar cahil ve imansız alim." Batılı değerlerle ve modernizm ile hesaplaşmak; onların değer dünyasına uygun konuşup, onlar gibi yaşamaktan korunmak mutlak manada gereklidir. Bu husus dikkatten kaçırılmaksızın, batının temellerini İs-

lam medeniyetinden alarak çok daha ileri taşıdığı ilmi seviyesinden faydalanmak oldukça önemli bir meseledir. Kendi yazımlarımız ile kendi teknolojilerimizi üretmemiz bizi fiziksel olarak hür kılacak, bağımsızlığa kavuşturacaktır. Müslümanların ileri teknolojiye elde edeceği başarılar, küresel zulme korku salacak ve istedikleri gibi rahat at koşturmalarına engel olacaktır. Düşmanın silahı ile silahlanmak bu noktada önemlidir. Müslümanlar nükleer bomba asla kullanamaz, fakat kullanabilecek seviyede nükleer teknolojiye sahip olursa zulme engel olabileceği potansiyeline sahip olacaktır. Batının İran İslam Cumhuriyeti'nin nükleer çalışmalarına olan müdahale çabaları bu sebeptendir.

Öte yandan batılı insanın dünya işlerindeki çalışma disiplini ve azmi onu büyük ölçüde başarıya ulaştırmaktadır. Bugün batıda bir ürünün, bir mamulün kalitesinden genellikle şüphe duyulmaz.

Hatta bizim imalatçılarımız batıya ürün ihraç etmekle iftihar eder. Peki ölçü ve tartıda hilenin yasak olduğu İslam'ın müntesipleri neden kaliteli ürün ortaya koyma hususunda geridedir? Batıdaki çalışma düzen ve disiplinin bizde olması ve biz Müslümanların dünyaya örneklik teşkil etmesi gerekmez mi? "Müslüman elinden ve dilinden herkesin güven içinde olduğu kimsedir." buyuruyor Allah Rasulü. Biz İslam toplumları olarak bu emre uygun pratikler ortaya koyabiliyor muyuz? Yoksa İslam'ı içimize hapsedip, dış dünyada daha çok para kazanmak için her yanlışı kendimize mubah mı görüyoruz?

Bugün doğu toplumlarında ilmi açıdan geri kalmışlıkla beraber ciddi bir ahlak zafiyeti de söz konusudur. Ticaret erbabının gündemi ödenmeyen çekler, ertelenen ödemeler ile doludur. Bir Avrupa firması ile yapılan ticarette ödemeler ve verilen sözlerin yerine getirilmesi hususunda

nasıl hassas olduklarına şahit olacaksınız. Hâlbuki benzeri hassasiyetlerin Müslüman toplumlarda tezahür etmesi gerekir. Diyebilirsiniz ki Avrupa kanunları topluma icbaren düzen getiriyor. Sebepleri ne olursa olsun sonuç ortada ve notumuz bir hayli düşük.

"Din muamelattır." buyuruyor en güzel örnek olan Allah Rasulü (sav). Din parçalanıp salt ibadete indirgenirse, bu dinin hayata dair söyleyecek sözü kalmaz. Hal böyle olunca ismi Müslüman, fakat pratik hayatta sıradanlaşan kimliksiz bir toplum ile karşılaşırız. Batılı hayat tarzına karşı duruşumuzu net kılip, yeryüzüne adaletin hakim olması için batıdan gerekli olan ilmi almak, bu ilimle kendimizi geliştirip dünya halklarına ahlâken örnek ve öncü bir medeniyet ortaya koymak zorundayız. Yazımızı Mehmet Akif Ersoy'un şu veciz dizeleri ile bitirelim:

*"Başka yerlerde taharriye heveslenmeyiniz.
Onu kendinde bulur yükselecek bir millet,
Çünkü her noktada taklid ile sökmez hareket.
Alınız ilmini garbın alınız sanatını,
Veriniz hem de mesainize son süratini.
Çünkü kabil değil artık yaşamak bunlarsız,
Çünkü milliyeti yok sanatın, ilmin yalnız.
İyi hazırda tutun ettiğim ihtarı demin
Bütün edvar-ı terakkiyi yarıp geçmek için,
Kendi mahiyet-i ruhiyeniz olsun kılavuz,
Çünkü beyhudedir ümmid-i selamet onsuz."*

YARATILIŞ GAYESİ

BEYZA GÜRLER

"Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir." (Müminun, 12-14)

Kur'an'da insanın yaratılış serüveni bu şekilde anlatılmıştır. Rab-bimiz "alaka" kavramından bahis buyuruyor. İki anlamı olan bu kelime, kan pıhtısı ve yapışıp (sallanıp) duran şeklinde ifade edilebilir. Embriyo rahimden atılmamak için bir tür asit salgılayarak rahim duvarını eritir ve buraya yapışır. Bir nevi asılır. Bilim insanların 30-40 yıl önce keşfettiği bu olay Kur'an'da 1400 küsur sene önce işte böyle anlatılmıştır.

Rabb "ol" der ve olur ; "ol" der ve oluş süreci başlar. Bugün mo-

dern bilim imkânlarıyla öğrenilen bu kıymetli bilgiler, Rasulullah aracılığıyla iman edenlere bu şekilde öğretilmiştir. İslam rönesansının yaşandığı yıllarda kaşiflerin, mucitlerin, ilim-bilim insanların referans kaynağı yine Kur'an'dır. Kitaplarına Bismillah lafzıyla başlar, Allah'u Teala'nın öğrettiği düstur ile yollarına devam ederlerdi. Çünkü "oku" diyordu: "Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir alakadan yarattı. Oku! Rabbin, en büyük kerem sahibidir. O Rab ki kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmedikleri şeyi öğretti."

Bugün din-bilim çatışmasına giren, fazlaca bilmenin, öğrenme çabasının aşırılığına inanıp bunu şeytan işi diye nitelendirmeye kadar giden insanların atladığı bir pasajdır bu. İslam, bazı anlayış biçimlerindeki gibi çile dini değildir. Ahiret ön planda olmak kaydıyla dünya saadeti için çalışmakta, bilim üretmekte sorun görülmemiştir. Hatta bu yolda çalışmak bizi sahalara daha fazla çıkarıp çok uzak kaldığımız topluma yaklaştırır. Müşkül durumdakilerin derdine çare olma yolları aramanın umuyorum ki bir ecri vardır. Zaten tasavvufun

yanlış yorumlarından dolayı sahalarda görünmez olduğumuz vakia. Bu oluş da uzun bir süreçtir. Hep anlatılır Endülüs zamanlarının medeniyet seviyesi. Bugün içinde olduğumuz durumla kıyaslanamayacaktır. Bugün emperyalist güçlerin elinde olduğunu bildiğimiz bu güç kaynakları, Kur'an'a dönüşle elbet İslam lehine geçecektir. Bize düşen kainatı okuyup Rabbimizin Hallak sıfatının tezahürlerini izlemektir. Bir yandan da ifrat ve tefrit noktalarını gözden kaçırmamak gerek. İnsan, bilim üretmeli, onun gelişmelerinden faydalanmalıdır elbet, ancak son zamanlarda ortaya çıkan gelenek reddediciliğini had safhaya taşımak adına her şeyi bilim temelli açıklamanın sıkıntılarını da gözden kaçırmamak, itidalli olmak gerekir. Bilim ezeli ve ebedi değildir, yeni keşifler, bilgilerle beraber kendini sürekli günceller. Nihayetinde bilim beşer ürünüdür, adeta İslam'ı "sevimli" göstermek adına verilen tavizler, fazlaca yorumlanan ayetler İslam aleminde tefrikaya yol açmıştır. Beşer ürünü olan bir kıstas ile de dini yaşamı idame ettirmek doğru olmaz. Bunun İslam ölçütü ile yapılması, insanın bir noktadan sonra Allah'ın kul/akıl kapasitesinin üstünde de yarattığı kavramları hatırlaması gerekmektedir.

"Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası ola-

rak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (Müminun, 12-14)

Müminun suresindeki yaratılış ayetlerine gelince... Aslında ayet üzerinden Allah'u teala'nın kudretini bir kez daha görmüş oluyoruz, evrendeki mükemmel uyumun bir tekamülü olan beşer ve yaratılışı birçok mucize barındırırken bu yaratmanın boş yere olmadığını insani görevimizden biliyoruz.

Bir çamur parçası halinden ahsen-i takvim haline gelmemiz Allah'u Teala'nın bize verdiği değer için küçük bir kanıttır aslında! Peki neden? Allah'ın bizi yaratmasının nedeni nedir? Bu Kur'an'da birkaç şekilde açıklanmıştır.

Zariat suresi 56. ayette Allah *"Ben cinleri ve insanları sadece bana kulluk etsinler diye yarattım"* buyuruyor.

Diğer bir ayette *"O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır."* (Mülk/2) buyruluyor.

Yani buradan imtihanın yaratılış sebebi olabileceğini anlıyoruz. Takvada, hayırda yarışmak da bu öğretinin sonucudur, gerek güncel konularda gerek islami meselelerde Müslümanca duruş sergileyebilmek kritik noktalandır.

Son olarak *"Ancak Rabbinin merhamet ettikleri müstesnadır. Za-*

ten Rabbin onları bunun için yarattı." Rabbinin, *"Andolsun ki cehennemini tümüyle insanlar ve cinlerle dolduracağım"* sözü yerini buldu. Bu ayetten anlaşıldığı üzere Allah insanı merhametinin, rahmetinin tecellisi olarak yaratmıştır. Biz insanlar Allah'ın sıfatlarının doğal bir sonucuyuz; yaratılmak, merhametle lütuflandırılmak vb... Rabbimiz hiçbir sıfatı sonradan kazanmamıştır onun sıfatları ezeldir. Allah'u Teala, Halık sıfatının sahibi olduğu için onun neden yaratıyor olduğunu sormak anlamsızlaşır. Bir sanatkâra neden bu eserleri veriyorsun diye sormanın anlamsız olduğu gibi, çünkü bu eserleri oluşturmaya ona zaten sanatkâr demeyiz.

Zariat suresindeki ayet kapsamında da ibadet, Allah'a kulluk kavramları karşımıza çıkıyor. Kulluk kelimesi genelde bilindiği kadar dar bir kavram değildir, sadece namaz oruç gibi ibadetlerden oluşmaz bunları da kapsamakla beraber daha geniş bir kavramdır. Bizim Allah'la ilişkimizdeki her şeyi kapsar. Buradan anlaşılan da insan Allah'la ilişkili olduğu sürece vardır, Furkan suresi 77. ayette bahsedilen *"De ki: Duanız olmasa rabbim size ne diye değer versin?"* kısmı da bunun bir kanıtıdır. Yani insan bu ayetleri idrak ettiğinde hayatı anlamlanır. Nereden geldim nereye gidiyorum soruları bu şekilde cevaplanır. Allah ile bağlarımızı sıkı tutmak emir ve yasaklarına uyup kulluğumuzu "hakiki" manada yerine getirmek bizim için bir sorumluluk olmakla beraber hayatımızı anlamlı kılan bir etmendir.

Batı Medyasından ÇIKARIMLAR

MUSAB GÖKTAŞ

Allah'ın insan için en doğru ve uygun yaşama biçimini belirlemiş olduğunu bilmek, buna inanmak ve hayat içinde bunu tecrübe etmek insanoğlunun dünyadaki en büyük nimetlerinden biri olsa gerek. Bu imanın lezzeti, kalpteki huzur ve mutluluğu, hayatın içindeki o her şeyin yerli yerince oluşu, şükretmek için en büyük sebep!

İnsan yaşadıkça şunu tecrübe eder ki, Allah'ın koyduğu kuralların ve belirlediği düzenin dışı, tam bir kargaşa ortamıdır. İnsanın nefsiyle olan didişmeleridir, tabiat ile olan ters düşmeleridir, ailesi ve çevresi ile olan yanlışlıkları ve mutsuzluklarıdır, kendi içindeki boşluklarıdır... Allah'ın koyduğu düzen insan için en uygun olanı ve bu dünya için kurtuluşudur. Tarih, Allah'ın düzenini

tahrif etmeden uygulayanların başarı destanları ile onun dışına çıkanların ise hazin sonları ile doludur. Ve insanoğlu var olduğu müddetçe, hakkın batıl karşısındaki direnişini, her ne kadar sindirilse de sonunda galip gelişini hep görecektir.

Bugün de, bu düzenin dışına çıkanların, kendi bataklıklarında nasıl çırpındıklarını görmekteyiz. İster doğu ister batı olsun, Allah'ın koyduğu kurallara karşı gelen her kavim bunun neticesinde zelil kalacak ve yok olmaya mahkûm olacaktır. Bu Allah'ın kanunudur. Ne zaman ve nasıl olacağını O bilir, ancak sünnettullah bugüne kadar işlemiştir ve işleyecektir.

Bize sürekli altın tepsilerde sunulan, şu anda dünyanın süper güçleri olarak lanse edilen, yenil-

mez, erişilmez ve en üstün olarak kabul edilen Batı medeniyeti, maskesinin ardında çok ciddi problemlerle mücadele etmektedir. Şu ana kadar gelişimini, ilerleyişini sömürü kaynakları ile besleyen Batı'nın, sömürü kaynakları tükenmektedir. Savaş gücü ve teknolojiye en ileri seviyede oldukları dönemler artık geride kalmış, "Doğu" devletleri Batıdan belli alanlarda daha üstün seviyeye gelmiştir. Batı'daki ülkelerin bir kısmı ekonomik olarak iflas etmiş, diğer bir kısmı ise hiç bu kadar borçlu olmamıştır.¹ Devlet olarak yaşadıkları problemler bir yana, toplumsal olarak ise tam bir çöküşün eşğine gelmiştir. Biz de bu yazımızda, batı medyasında gözlemlediğimiz bu toplumsal çöküşün belirtilerini konuşacağız.

Şunu belirtmeliyiz ki, burada Batı'yı körü körüne eleştirmeyeceğiz. Çünkü bunun elle tutulur bir tarafı olmayacaktır. Son yıllarda maalesef ki Müslümanların yapması gereken nice gelişmeler hep Batılılar eliyle yapılmıştır. İlimin, ahlakın zirvesi olması gereken Müslümanlar, cehaletle ve ahlaksızlıkla boğuşmuştur. Güveni ile tanınan bir Peygamber'in ümmeti, ne yazık ki isimleri anıldığında güvensizlik çağrıştıran bir konuma gelmiştir. Hatta şuan için Batı medeniyetinden ahlak dersi alabileceğimiz nice konular vardır. Bu sebeplerden ötürü burada bahsedeceklerimiz, kuru kuruya bir karalamadan ziyade, miktarı ve niceliği artan haberlerin bir analizi olacaktır.

Bu günlerde batı medyasındaki Hollywood itirafları hepimizin kulağına gelmiştir. Birkaç hafta boyunca en çok konuşulan konu olmuş, ilk ortaya çıktığı 5 Ekim-

den itibaren gündemde kalmış ve halende haberlerde yer almaktadır. Herkesin bildiği ancak dillendirmekten çekindiği gerçekler, kadınların kendi dilleriyle itiraf edilmeye başlanmıştır. Film endüstrisindeki cinsel istismarı doğrudan gözler önüne seren bu gelişme, yüzden fazla film yıldızının ağzından dile getirilmiştir. Bunun ardından 12 milyondan fazla kadın ise sosyal medyada kendi yaşadıkları istismarları anlatmıştır. Bu itiraflarla birlikte, araştırma şirketlerinin ortaya çıkardığı istatistikler daha da konuşulur ve dikkat çekici hale gelmiştir. Bu araştırmalara göre, Avrupa Birliği ülkelerindeki kadınların %50'sine yakını, iş yerlerinde cinsel istismara uğramaktadır.² Yine aynı araştırma şirketinin verilerine göre Amerika'daki devlet okullarında okuyan, 12-16 yaş arasındaki kızların %83'ü bir şekilde cinsel istismara uğramaktadır. Yine Amerika'da yılda 700.000

çocuk istismarın kurbanı olmaktadır.³ Futbolun beşiği olarak nitelendirilen İngiltere'de ise çok daha vahim durumlar her ne kadar üzeri kapatılsa da, artık haber sitelerinde yayınlanmaya başlamıştır. Sadece 2016 yılında 350'den fazla erkek çocuğu, futbol kulüplerindeki istismardan dolayı polise başvurmuş ve bunun neticesinde birçok kulüp ve hocalar hakkında soruşturma başlamıştır.⁴

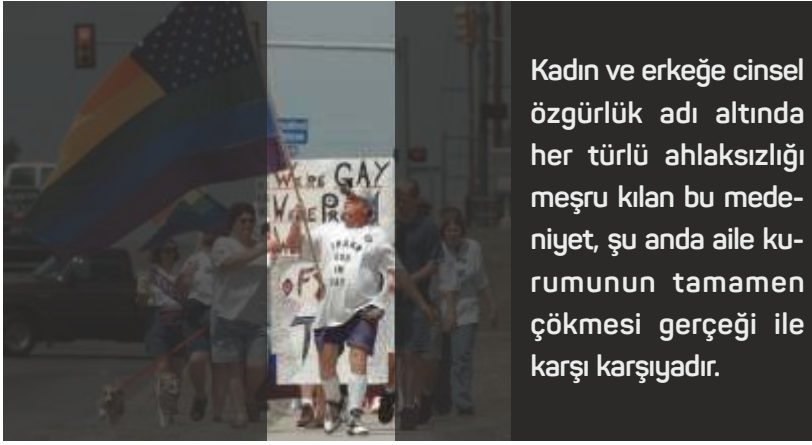
Kadına şiddet ise Avrupa'da konuşulan ancak bizim duymadığımız gerçeklerden. İngiltere içişleri bakanlığının istatistiklerine göre yalnızca İngiltere'de her üç günde bir kadın, şiddete maruz kaldığı için hayatını kaybediyor. Ve şiddet suçlarının 4'de birini ev içi şiddet oluşturuyor. Öldürülen her iki kadından birisinin faili ya eski erkek arkadaşı ya da eski kocası. Failerin en belirgin benzerlikleri ise, psikolojik problemler, uyuşturucu ve alkol bağımlılığı.⁵

Avrupa'daki toplumsal yapının çürüdüğüne en son örneğimiz ise eşcinselliğe yönelim. Geçtiğimiz aylarda Amerikan ordusunda eşcinsellerin görev alamaması Avrupa kamuoyunu ciddi manada işgal etmişti. 2010 yılında serbest kalan ancak geçtiğimiz ay Amerikan başkanı tarafından yasaklanan tasarı, tüm

edilen konulardan Avrupa toplumunun ciddi rahatsızlık duyduğunu göstermektedir. Birçok sosyal analize göre de, Avrupa toplumunda yeni değer üretmemeye, insanların manevi açıdan boşlukları ve bunların geri dönüşleri gösteriyor ki, Avrupa toplumu "toplumsal" olarak iyiye gitmiyor.

şı, geç yaşta evlilikler, babasız çocuk oranındaki artış, boşanma oranları, aile içi şiddet, eşcinsel eğilim vb. gibi bunu kanıtlayan veriler batı toplumundaki çöküşün göstergeleridir. İslam ise aileyi merkeze alarak, toplumsal yapıyı düzene koymuştur. İslam'da aile her şeyin başı ve kemiğidir. Evliliği tavsiye etmiş, önemini ve kurallarını sürekli olarak vurgulamıştır. O olmadan hiçbir toplum ayakta duramaz. Yazının başında da vurguladığımız gibi bu konuda da iman ettiğimiz bir hakikatin tecrübesini görmekteyiz. Allah bize bu delilleri görece gözler ve akledecek kalpler vermiştir. Ve hiç akletmez misiniz ayetlerine bizi muhatap kılmıştır. Allah'ın lanetlediği, eski kavimler ve peygamberlerden örnekler getirdiği ve yapılmamasını emrettiği şeyleri yapanlar elbette ki bunların sonuçları ile hem bu dünyada hem de diğer dünyada yüzleşeceklerdir.

Batı toplumunun içinde bulunduğu bu durumu, dışarıdan değil kendi ağızlarından, sitelerinden paylaştıkları haberler aracılığı ile öğrendik. Biz, Müslümanlar olarak sadece kendi halimizi durumumuzu konuşmakla yükümlü değiliz. Diğer cephelerin de durumlarını bilmeli, tartışmalı ve çıkarımlarda bulunmalıyız. Allah bize görmeyi, akletmeyi ve bunlarla iman pekiştirmeyi nasip etsin. Vesselam...

Kadın ve erkeğe cinsel özgürlük adı altında her türlü ahlaksızlığı meşru kılan bu medeniyet, şu anda aile kurumunun tamamen çökmesi gerçeği ile karşı karşıyadır.

Avrupa'da ciddi kitlelerce protesto edilmiş, haber bültenlerinde belgeselleri çekilerek konu olmuştur. (BBC) Avrupa'daki LGBT eğilimine baktığımızda ise ciddi manada bir tırmanış olduğunu çok rahat bir şekilde söyleyebiliriz. Almanya'da %7,4, İspanyada %6,9 ve İngiltere'de %6,4 LGBT nüfusu Avrupa'daki eğilimi gözler önüne sermektedir.

Toplumdaki bozulmaların, haber sitelerinde, sosyal medyada vb. araçlarda belirgin ve sık sık mevzubahis olması, artık bu sözü

Biz bu duruma İslami yönden bakarsak, bu tablonun "özgürlük" sınırlarını zorlamakla yakından ilgili olduğunu söyleyebiliriz. Asırlardır özgürlük vurgusu yapan ve diğer milletlere bu özgürlük vurgusunu empoze eden batı, kendi toplumunda bunun sonuçları ile yüzleşmektedir. Kadın ve erkeğe cinsel özgürlük adı altında her türlü ahlaksızlığı meşru kılan bu medeniyet, şu anda aile kurumunun tamamen çökmesi gerçeği ile karşı karşıyadır. Batı toplumundaki bireylerin evliliğe bakı-

Kaynakça

¹ <http://aa.com.tr/tr/ekonomi/en-borclu-ulkeler-abd-japonya-ve-cin/956284>

² <http://www.endvawnow.org/en/articles/299-fast-facts-statistics-on-violence-against-women-and-girls-.html>

³ <http://www.nationalchildrensalliance.org/media-room/media-kit/national-statistics-child-abuse>

⁴ <http://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-38167528>

⁵ <https://deepgreenresistance.uk/civilization/patriarchy/rape-culture/war-against-women-girls-uk/>

Esma'nın

Esma Biltaci'nin Annesi: "Esma'nın Hayali Mescid-i Aksa'nın Özgürlüğü Yolunda Şehit Olmaktı"

Aylardan Ağustos, günlerden Çarşamba... Rabiatal Adeviyye meydanı zulme karşı kıyam ediyordu. Binler darbe karşıtı sloganlarla meydanlara akın ediyordu. Mısır direnişinin sembol ismi Esma'da meydandaydı, yanında Kur'an'ı ve seccadesi...

Öğle vaktiydi, yüksek sesle Kur'an okurken Esma'nın göğsüne isabet eden kurşunlar, şehadetin habercisiydi...

14 Ağustos 2013 yılında hain darbeciler tarafından şehit edilen Esma Biltaci'yi annesi Sena Biltaci'ye sorduk...

Öncelikle Mısır'da askeri darbeye karşı direnişin sembol isimlerinden olan Esma Biltaci'yi konuşmak gerçekten çok zor. Biz bugün Esma Biltaci hakkında konuşacağız.

Diriliş Saati: Esma nasıl bir ortamda büyüdü?

Sena Biltaci: Esma'nın hayatını konuşmak demek bir şehidin

hayatını, şehitlerin hayatını konuşmak demektir. Esma çok azimli bir kızdı. El-Ezher Üniversitesi'nde Tıp Fakültesi okuyordu. Esma 12 yaşına geldiğinde üniversitelerde seminerlere katılıyor, üniversite hocalarına çeşitli konularda fikir sunuyordu. Esma şehadetinden kısa bir süre önce Dünya Müslüman Alimler Birliği'ne, Suriye'deki krizi ve çözüm yollarını ele aldığı bir rapor göndermişti. Dünya Müslüman Âlimler Birliği Filistin ve Kudüs Komitesi Sekreteri Dr. Salah Sultan, Esma'nın raporunu incelediğinde çok şaşırdığını söylemişti. Mısır'da Gazze'ye yönelik ambargonun kaldırılması ve Filistin davası için çeşitli çalışmalar yürüten bazı kurumlar vardı. Esma bu kurumlarda etkin rol alırdı. Esma'nın hayali Mescid-i Aksa'nın özgürlüğü yolunda şehit olmaktı. Ama Mısır'da zalim darbeciler tarafından şehit edildi. Esma yabancı ülkelere gelenlere Arapça öğret-

mek için dil merkezlerine giderdi. Gece odasına girdiğimde Esma'yı Kur'an okurken, teheccüt namazı kılarken görürdüm. Esma gecelerini dua ve secde ile geçirirdi. Esma 16 yaşında hafızlığını bitirdiğinde ona hediye olarak ne istediğini sordum. Mısırlı kızlar altını sever, ona altın alabileceğimi söyledim. Onun cevabı ise şu oldu: "Ben altın istemiyorum, ben cennetin altınını istiyorum." Esma hiçbir zaman akranları gibi olmadı. Ona arkadaşlarıyla beraber vakit geçirmesini söylediğimde vaktinin olmadığını söylüyordu.

DS: Biliyoruz ki şehadet şahit olarak yaşamayı gerektirir. Esma'nın şahitliği bağlamında ne söylersiniz?

Sena Biltaci: Şehadet, onu hak etmeyen hiçbir insana nasip olmaz. Şehadet kutlu bir yoldur. Biz Rabiatal Adeviyye meydanında Esma ile beraberdik. Neden Esma şehit oldu da biz ol-

madık? Sağımızda solumuzda insanlar şehit düşüyordu. Çünkü Esmâ şehadet için çabaladı ve şehadet için yaşadı. Esmâ'nın Arap hattını yazdığı bir defteri vardı. Ben şehadetinden sonra o deftere baktığımda defterin ilk sayfasında yazılı olan ilk kelimenin şehadet olduğunu gördüm. Şehadet, salih amellerle kendisi için çalışmayı gerektirir. Hepimiz o meydandaydık ama Allah Esmâ'yı şehit olarak seçti.

DS: Esmâ'nın şehadeti sonrası darbeler hakkında uluslararası arenada dava açtınız mı?

Sena Biltaci: Tabii ki Esmâ'nın şehadetinden hemen sonra Esmâ'nın darbeler tarafından vurulduğunu ispat eden görüntüler ve hastane raporlarıyla Mısır mahkemelerine başvurduk. Ama maalesef bu başvurular hakkında şuana dek bir sonuç alamadık. Muhammed Biltaci

duruşmalara çıktığında defalarca Esmâ'nın şehadetinden Abdülfettah es-Sisi'nin sorumlu olduğunu söyleyerek onun tutuklanması talebinde bulundu. Bunu kim yapacak? Şu an Mısır'da adalet darbecilerin elinde. 4.5 yıl geçmesine rağmen açtığımız davalar hakkında şu ana dek soruşturma dahi tamamlanmış değil.

Mısır dışında da uluslararası cinayet mahkemesine başvurduk Ancak fertlerin uluslararası cinayet mahkemesine başvurmasının mümkün olmadığı söylenerek başvurumuz geri çevrildi. Tabii bu mesele tamamen siyasi bir mesele. Bazı güçler bu davanın açılmasını ve darbeci Sisi'nin yargılanmasını engelliyor. Önceki günlerde Sisi'nin Fransa ziyaretinde, Fransa Cumhurbaşkanı Mısır'daki hadiselerin Mısır'ın işleri olduğunu ve Fransa'nın müdahil olmayacağını söyledi.

İnsan hakları ihlalinin olduğu bir vasatta dünya güçleri üç maymunu oynuyorlar. Sisi'nin yargılanabilmesi için darbe rejiminin tamamıyla çökmesi gerekiyor.

Ben burada Türklerin Esmâ'yı ne kadar sevdiğine şahit oldum. Cumhurbaşkanı'ndan halka herkes Esmâ'yı seviyor. Benim isteğim herkesin Esmâ için elinden geleni yapmasıdır. Esmâ'yı şehit edenlerin yargılanması için herkes elinden geleni yapmalıdır.

DS: Esmâ şehit olmadan önce onunla en son ne zaman konuştunuz?

Sena Biltaci: Esmâ ile son kez Rabiatal Adeviyye meydanında konuştum. Darbeciler meydana saldırmadan önce beraberdik. Askerler meydana girmeye başladığında Esmâ abdest almak istediğini söyledi. Ben ona bir adım dahi atma imkanımızın

olmadığını nasıl abdest alacağını sordum. Esmâ her zaman içinde Kur'an, seccade, kitap ve defter bulunan bir çanta taşırdı. Ve meydana çantasını açarak içinden bir şişe su çıkardı. Çantasından çıkardığı suyla abdest alması için ona yardımcı oldum. Ben ona bir şey olmasından çok korkuyordum. Ve ona sürekli yanımdan ayrılmamasını söylüyordum. Meydana gazlı müdahale başladığında biz nefes almamaya başladık. Ancak o bir süre sonra yanımdan ayrıldı ve

du. Ben Türkiye'de gittiğim her yerde insanlara halk olarak bir ve beraber hareket etmesini söylüyorum. Zira Türkiye'de daha önce askeri darbe dönemleri yaşamış bir ülke. Türk halkı darbelerin ne demek olduğunu iyi bilir. Bu sebeple bir ve beraber olduğu müddetçe 15 Temmuz'da olduğu gibi her darbe girişimi başarısız olmaya mahkumdur. Askeri darbe gerçekleşirken Mısır halkı birliği sağlanmadı, ayrılığa düştü. Ancak darbeden sonra Mısır halkı gerçek

dunnasır, Hüsnü Mübarek bitiyse Sisi'de öyle bitecek. Ancak biz Allah'tan mucize bekleyemeyiz. Müslümanlar bu zafer için çalışmalı, İslam'a dönmeli, zafer sadece temenni ile gelmez. Zafer için ne yapılması gerekiyorsa yapılmalıdır.

DS: Mısır hapishanelerinde tutuklu bulunan İhvan üyelerinin durumu nedir?

Sena Biltaci: Oğlum Enes ve eşim Muhammed 4 yıldır birbirini göremiyor. Cunta rejimi onlara yapılan zulmü arttırmak ve onlardan intikam almak için onları farklı hücrelerde tutuyor. Halihazırda onları ziyaret dahi edemiyoruz. Oğlum ve eşim Akrep Hapishanesi'nde tutuluyor. Bu hapishane Mısır'ın en kötü hapishanesi. Buldukları hücrelere ne hava giriyor ne güneş. Hatta buldukları hücrelerde yatabilecekleri yatak dahi yok, doğru düzgün yemek verilmiyor. Hücrelerine Kur'an sokulmasına bile izin verilmiyor. Muhammed Biltaci ezberinden sürekli Kur'an okuyor. Mısır hapishanelerinde tutuklu bulunan diğer İhvan üyelerinin durumu da bundan farksız.

DS: Esmâ'nın şehadeti üzerinden Türkiye Müslümanlarına çağrınız nedir?

Sena Biltaci: Sizin önünüzde Esmâ gibi bir örnek var. O nasıl yaşadı, müca-delesi neydi, ne için çabaladı bunlara şahitsiniz. Esmâ şehadetıyla size büyük bir miras bıraktı. Onun davasını sürdürmek hepimizin görevi. Ne zaman onun davasına sınırsız sarılırsak dünya o zaman değişecek.

yardımcı olmak için meydana gitti. Sahra Hastanesine doğru gitti. Giderken çantasından Kur'an çıkarıp sesli olarak okumaya başladığına şahit oldum. Bu esnada şehit düştü.

DS: Şu an Mısır'da darbe karşıtı gösteriler devam ediyor mu?

Sena Biltaci: Takriben geçtiğimiz yıla kadar Mısır'da darbe karşıtı gösteriler devam ediyordu. Ancak darbeciler insanların eylem yapmasına izin vermiyor. Gerçekleşen gösterilerin birçoğunda polis müdahalesi oluyor

düşmanlarının kimler olduğunu gördü. Mısır halkı darbeci Sisi'nin Mısır'daki Tiran ve Sanafir adalarını nasıl Suud'a peykeş çektiğini gördü. Mısır halkına ait olan nasıl bir başka ülkeye verilebilir. Mısır Sisi'nin ülkesi mi de bize ait olanı Suud'a peykeş çekiyor. Mısır halkı darbecilerin ülkeyi taramak için geldiğini gördü, ancak sesini çıkaramıyor. Çünkü sesini çıkaran, muhalefet eden herkes ya öldürülüyor ya da hapse atılıyor. Ancak bu zulüm ilelebet devam etmeyecek. Nasıl Enver Sedat, Cemal Ab-

Batının Göbeğinde Bir İnci: “ENDÜLÜS”

ZEYNEP SENA DİNÇER

İlk dönem İspanya tarihinde kimlerin hükümdarlık yaptığı meselesi netlik taşımamaktadır. Bununla birlikte birçok hükümdarlıkların İspanya'nın farklı bölümlerinde hüküm sürdükleri bilgisi de elimizde bulunmaktadır. Buna örnek olarak; Kuzey Afrika'dan Fenikeliler, Hannibal Hükümeti, Yunanlılar, Keltler...

İspanya; M.Ö II. Yüzyılda Roma imparatorluğunun hakimiyetine geçti. Hristiyanlığın hâkim olduğu hükümetlerin istilalarıyla II. Yüzyıldan itibaren Hristiyanlaştı ve hızla yayıldı.

Roma hakimiyeti IV. yüzyılın sonlarına doğru zayıflayınca 409 yılında Suevler, Vandallar, Alanlar ve Vizigotlar gibi barbar topluluklar İspanya'yı işgal ettiler.

Vandalların ismi “Vandalizm” kelimesinden gelmektedir. Vandalizm ise “barbarlık”, “vahşilik” anlamına gelmektedir. Bu ayrıntıdan da anlaşıldığına göre İspanya, yaşadığı istilâlarla çok fazla yıkım ve tahribat yaşamıştır. Bu dönemde halk da Roma yönetiminden oldukça rahatsızdı. Bilhassa Roma döneminde, halk arasında insanları ayırıştırma an-

layışı, dönemin İspanya sakinlerini oldukça rahatsız ediyordu. Bu sebeple halk; “Roma hakimiyeti altında köle gibi yaşamaktansa, işgalci barbarlara sığınıp köle statüsünde özgür insan olarak yaşamayı tercih etmişti.”(*)

Buraya kadar anlattıklarımızdan anlaşılacağı üzere İspanya'nın İslam fethinden önceki dönemi pek de parlak değildi. Özellikle Vizigotlar'ın zulümleri gün geçtikçe artmaktaydı. Bu durum ülkenin sosyo-iktisadi durumunu bozmuştu. Aynı zamanda dini hayattaki baskı artmıştı. Baskılar,

ardından bölünmeleri getirmişti. Böylece İspanya artık fethedilmeye hazır bir potansiyel haline gelmişti.

Bilindiği üzere 634 yılında Hz. Ebu Bekir'in Sasaniler'e gönderdiği orduyla fetih hareketleri başlamıştı ve durmadan tüm hızıyla devam edecekti. İslam ordusunun hedefi zulüm altındaki hükümetlerin İslamlaştırılması, halkın zulümden kurtarılıp adaletle yönetilmesi ve dünya üzerindeki stratejik bölgeleri fethederek kendisini yadsınamaz bir güç haline getirmektir. İspanya tam da söz ettiğimiz özelliklere sahip bir konumdaydı. Cebel-i Tarık Boğazının imtiyazlarına ve bununla birlikte Şam'a kadar uzanan geniş bir hakimiyet yelpazesinin sahibi olunacaktı.

Mağrib bölgesine ilk fetihler Güney Mağrip (Libya)'e doğru Hz. Ömer zamanında başlamıştır. Mağrip'e yapılan fetih çalışmaları kolay olmamıştır; çünkü Berberilerin bir devlet hakimiyeti altına girmek istememeleri işi zorlaştırıyordu. Buna rağmen başarı sağlanmış; Mağrib'in bir kısmı fethedilmişti. O dönemin kuzey Afrika valisi Musa bin Nusayri,

yeni rotayı Kuzey Mağrib yani İspanya olarak belirlemişti.

711 yılında Tarık b. Ziyad öncülüğünde, daha sonra isminin verildiği Cebel-i Tarık boğazından geçerek İspanya'ya gelinecekti. Şunu söylemek gerekir ki bu fetihlerin amacı kesinlikle insanları kılıç zoruyla İslam'a sokmak veya düzgün bir yönetim şekline sahip bir ülkeye girip düzeni altüst etmek değildi.

Bazı batı düşünürleri-siyasetçiler, yapılan fetihleri barbarlık, kılıç zoruyla insanları İslam'a sokmak gibi anlatsa da doğru olan bu değildi. Örnek olarak Suriye'den İspanya'ya kadar ulaşan fetihler, dönemin en büyük Hristiyan devleti olan Bizans İmparatorluğu'nun hâkimiyetinden çıkan Hristiyanlar akın akın İslam'a girmeye başlamışlardı. Bunun farkında olan Hristiyan güçler ise İslam'ı itibarsızlaştırarak Müslümanlaşmanın önüne geçmeyi hedeflediler. Ve İslam'ı sapık din olarak göstermeye çabaladılar. Hz. Muhammed'in İslam'ı Mısır'da sapık bir rahipten öğrendiği gibi aslı astarı olmayan uydurma bilgiler yaymaya çalıştılar. Bütün bunlar bize gösteriyor ki İslam

ordusu doğru bir yolda ilerliyordu... Ki düşmanlar ne yapacağını şaşırılmış bir halde saçma sapan dedikoduların peşine düşmüştü.

Fetihlerin siyasî sebeplerinden bir diğeri ise Sasanilerin ve Bizanslıların mağlup edilmelerinden sonra "Hz. Ömer'in de tavsiyesi üzerine İslam devletinin toprakları arasına deniz girmemeli" anlayışıyla deniz ötesinin de fethedilerek dünya hakimiyetinin sağlanmasıydı. Tabii ki bununla beraber adil bir düzen kurma düşüncesi her zaman mevcuttu.

Güney Mağrip'te olduğu gibi Kuzey'de de fetih bazı zorlukları aşarak meydana gelmişti. Tarık b. Ziyad'ın ve ordusunun sabır ve sebatı bize en güzel örneklerden biridir. Gemilerin Cebel-i Tarık boğazından geçerek İspanya kıyılarına yanaşmasının akabinde, Tarık b. Ziyad'ın hutbesiyle gemilerin yakılmasını istemesi ve bu yoldan dönüşün olmadığını söylemesi, nasıl bir arzu ve istek ile geldiğinin bir göstergesidir.

Gemiler yakılmış; arkalarında deniz, önlerinde düşman ordusu... Bu topraklardan geri dönüş yoktu!

Planlar yapıldı ve Allah'ın yardımının gün yüzü gibi görüldüğü bir fetih daha gerçekleşiyordu. 711 yılında başlayan savaş, bin bir türlü zorlukların yaşanmasıyla nihayet 714 yılında sona erdi ve artık İspanya Müslümanların hakimiyetine girmişti.

İspanya fethedildikten sonra valiler dönemi resmen başlamış oldu ve ilk iş olarak İspanya'nın ismi değiştirilerek Endülüs yapıldı. Ne yazık ki zamanla etkisini kaybedecek İslam devletinin ardından tüm İspanya için kullanılan Endülüs kelimesi sadece küçük bir bölümü ifade eder olacaktı.

749 senesinde Abbasilerin çıkarttığı büyük çaplı ayaklanmaların akabinde 750 senesinde Emevi devleti resmen yıkılmıştı. Hanedanda çok az sayıda kişi öldürülmekten kurtulmuştu. Kurtulanların arasında Emevi hükümdarı Hişam'ın torunu Abdurrahman b. Muaviye'de vardı. Abdurrahman b. Muaviye bu kıyamın arkasından bir yer arayışına girdi. O dönemde birçok yer Abbasi taraftarı olduğu için en uygun yer olarak Endülüs'ü seçti. Endülüs'ü seçmesinin en büyük sebebi ise Emevi hanedanına bağlı olan Mevali topluluğun orada yaşıyor olmasıydı. Biliyordu ki o bölgenin kabul görmesi daha kolay olacaktı. Bunun üzerine Endülüs'e gitti ve ilk hutbesinde oraya adalet, barış, huzur getireceğini vaad etti. Hutbenin akabinde orada yaşayan kabileler birer birer Endülüs Emevi devletine biat ettiğini açıkladılar ve resmen Endülüs Emevileri devri başlamıştı.

Çok fazla tarihi detaylar arasında

kaybolmadan kısaca şunu belirtmek istiyorum ki, Endülüs Emevi devleti o dönemin insanına çok şey kattı. İlimde, bilimde ilerleyen İslam'ın adaletle, saygıyla var olduğu bir topluluk meydana gelmişti. Çok önemli eserler İslam dünyasına katıldı. Mimarisiyle, kütüphanesiyle bir sürü özel eserler mevcuttu. Özellikle I. Hişam dönemi Hz. Ömer dönemine benzetilirdi. Onun adaleti ve yönetimdeki hassasiyetleri ona bu lâkabı takmıştı. O dönemde devletin dış itibarı artmıştı. Hristiyan halk arasında İslam hızla yayılmaktaydı.

Bu hızlı yükseliş bir süre sonra yerini bölünmelere bırakacaktı. Bu noktada değinmek istediğim önemli bir husus var: Endülüs, Batı'nın içinde adeta bir inci gibi parlamaktaydı. Bu durum herkesin de aklına geleceği gibi Batı'nın hiç hoşuna gitmiyordu. İslam'ın bu denli benimsenmesi ve yayılması onları rahatsız ediyordu. İç karışıklıklar her devlette olduğu gibi Endülüs'te de başlayacak; bunu fırsat bilen müstekbirlere de elinden geleni ardına koymayacaktı.

Endülüs, Allah'ın yardımıyla biz Müslümanların kazandığı, Müslümanlara ait topraklardı. Orada bir medeniyet inşa ettik. Fakat medeniyetimizi ortadan kaldırmak için kütüphanelerimizi, mescitlerimizi yakıp kül ettiler. Şunu bilmeliyiz ki orada hala Müslümanlar yaşamakta. Âtlı bırakılmış olsa da gün geçtikçe yok etmeye çalışılsa da İslami eserlerimiz Endülüs'te mevcut. Bazı mescitlerimiz kiliselere çevrildi. Din lâkaytlaştırıldı. Bize düşen ise Endülüs'e sahip çıkmak! Orayı kaderine

terk etmek değil!

Bugün bir Kudüs neyse bizim için, nasıl ki işgal edilmiş ve onurumuz çiğnenmişse, Endülüs de aynı şekilde işgal edilmiştir. Elimizden alınmıştır.

Orada bulunan eserlerimize hürmetsizlik yapılarak onurumuz çiğnenmiştir.

Bizler Endülüs'te İslam'ı yeniden yeşertmekle yükümlüyük. Orayı sahipsiz bırakmadan akın akın giderek, İslami çalışmalarımızı da götürerek eskiden olduğu gibi İslam'ın en güzel haliyle yeşerdiği topraklar haline getirmeliyiz. Bu şekilde batının göbeğinde İslam'ın ne demek olduğunu insanlığa göstermeliyiz. Bunu yapabilmemiz için öncelikle biz Müslümanların farkındalığının artması gerekiyor. Bu da ancak anlatmakla mümkündür. Endülüs'ü gündemimize taşımamız, birlik olmayı gündemimize taşımamız. Ve manevi değerlerimizde yapacağımız olumlu değişimlerle birlikte nasıl ki Endülüs'ün fethinde Allah zaferini İslam ordusuna bahşettiyse, gün gelecek bizler de zaferi hakkettiğimizde aynı ödülle ödüllendirileceğiz. Tek yapmamız gereken bu ödüle lâyık olabilmek.

İslam dünyasının uyandığı, birlik olduğu ve topraklarına sahip çıktığı yarınlara uyanmak duasıyla...

Dipnotlar:

[*] *El-Üzri, Nusüs'an tesri'ül-ahbar ve tenvi'ul-asar (nşr. A. El-Ehvanî), Madrid 1965, s.1; Ş. Arslan, el-Hulelü's sündüsüye, Beyrut 1997, I, 42-3.*

Kaynaklar:

Endülüs Müslümanları (Siyasi Tarih) / Prof. Dr. Mehmet Özdemir

İNANÇ SİSTEMİNE DOĞRU BAKABİLMEK

MUSAB ALTUNKAYNAK

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

"O (Allah c.c.), din gününün sahibidir." (Fatiha, 4)

Toplum kavramı, değerler bütünüdür. Her toplumu bir diğerinden farklı kılan, aslında sahip olunan kültür, gelenek, örf, adet vb. kültürlerin farklılığıdır. Bu kültürlerin her biri; hakim olageldiği toplulukları yönlendirmiş, onlar üzerinde hakimiyet kurmuş, hatta birbirleri arasındaki ilişkilerin seyrine yön vermiştir. Dünya tarihinin geneline bakıldığında tüm bu değerler toplamı -genel olarak- iki büyük bloğun gölgesinde toplumları yönlendirmiş ve buna günümüzde de devam etmektedir.

Doğu ve Batı olmak üzere iki büyük blok, tarih terminolojisinde

adeta kendisine "değiştirilemez" birer isim edinmiş, zaman zaman biri diğerine güç yetirerek üstünlük sağlamış ve bu bağlamda farklı zamanlarda gücü elinde bulunduran her blok dünya nizamını kendi değerleri çerçevesinde oluşturmuştur. Gücü elde bulundurma ve bu güce ilelebet sahip olmaktan vazgeçmeme isteği tek bir kavram sistemine bağlıdır: İnanç sistemi. Ancak bir inanca sahip olmak; temelinde birbirine zincirleme değerler toplumunu bulundurarak dünyanın dengesine hükmeden iki büyük bloğu meydana getirebilir. İnanç, kimine göre ekonomik, kimine göre kültürel, kimine göre ise ilâhîdir. Diğer inanç seçeneklerinden farklı olarak ilâhî inanç, bireylerin veya toplumların çoğu zaman menfa-

at gözetmeksizin ve somut olmaksızın; fiziksellikten ziyade tinsel yönlendirmelerle hareket etmesini sağlayabilir. Bu yönlendirmeler, toplumların ve bireylerin öz benliklerine veya birbirlerine karşı cephe almalarına, birbirlerinin kuyusunu kazmaya, var oluş sınırlarının aşılmasına, kısacası kimsenin yaşam hakkına ket vurmadığı sürece; yaşama amacını finalize edebilecek dinamiklerdir. Ancak ne yazık ki bu yaşamın tarihi boyunca böyle olmamış, toplumlar ellerindekiyle veya hayatlarını idame ettirebilecek kadarıyla hiçbir zaman yetinmemiş, ekmek-su gibi temel yaşam ihtiyaçlarından ziyade fiziksel ve ruhsal dezanformasyondan geri durmamıştır. İnsanın ilahi benliğine aslında ta-

mamen ters olan bu tutumun esas sebebi, sahip olunan inanç sisteminin veya düşüncesinin bozulmasıdır. Orta Çağ'da batıda kiliselerin ve din adamlarının dini kendi tekelinde tutarak sınıfsal ayrılıkların bariz bir şekilde ön planda olması ya da Peygamber (s.av.)'in vefatından sonra İslam toplumunda siyasî ihtilâfların artarak "Hariciler" gibi azılı ve vahşi bir güruhun ortaya çıkarak Müslümanlar arasında bozgunculuk yapması buna basit iki örnektir.

Geçen zaman ile birlikte Doğu'da okuma/yazma oranındaki düşüklük, eğitim eksikliği, bilim ve sanayiden geri kalmışlık ve Osmanlı'nın yıkılışı; buna karşılık batının sanayi inkılabı ile gelişmeye başlaması, Fransız İhtilal'i'nin gerçekleşmesi, derebeylik sisteminin yıkılması ve teknolojiye ilerlemesiyle iki blok arasında yaşamsal anlamda büyük uçurumlar meydana gelmiştir. Batı'nın sömürge faaliyetlerini ilerletmesi, teknolojik büyümeler ve ekonomik gelişmeler, refah bir toplum hayatını da beraberinde getirmiş, zamanla toplumlarında yozlaşma vaki olmuş, insanlar ahlâk sınırlarını aşarak özgürlük kavramının da içi boş ve gerçek anlamından uzak bir kalıba tıklmasına sebep olmuştur. İnanç sisteminin bozulmasıyla meydana gelen bu yaşam serbestisi, peyderpey inançsızlığın kapısını aralayacak ve maalesef hayatın her zevkinin tadılmasından dolayı psikolojik bunalımlar, manevi boşluklar, anlamsızlaşan hayat ve nihayet intiharları beraberinde getirecektir/getirmiştir. Tarihin bu talihsiz akışı maalesef günümüzde de seyrine devam etmektedir. Sapkın ve

bozuk inançların insanlık tarihine getirisi, birçok kez toplu intiharlar olmuştur. Bunlardan bazılarına göz atalım.

a. Peoples Temple (Halkın Mabedi)

Bu akımın kurucusu Jim Jones adında sosyalist, komünist, marksist ideolojilerine sahip olan ve metodist mezhebine mensup idealist bir gençti. Uzun yıllar eşiyile birlikte, Metodist kilisede gönüllü olarak çalışmalarını sürdürdü. Kilisede ayın sırasında bir kadın Jones'un peygamber olarak gönderildiğini ve o akşam tebliğ görevine başlayacağını duyurdu. Bu duyuruyu dikkate alan Jones gereğini yerine getirdi ve kendisine inanların etrafında liderliğini ilan etmiş oldu. Grup lideri Jones özellikle hastaları iyileştirip şifa dağıtmada müritlerine katkı sağladı. 1955 yılında grup "Peoples Temple" adını alarak büyümeye devam etti. Jones kimsesizlere, yoksullara yardımlarını da git gide artırdı; her ırktan insanı himayesi altına aldı. 1959 yılında Hristiyanlık dinin geleneklerine gayet bağlı olan People Temple üyeleri, The Disciples of Christ Church kilisesiyle birleştikten sonra Hristiyanlığın gelenekselliğini reddetmeye başladılar. Jones, Tanrı imajına karşı çıkarak kendi Tanrılığını ilan etti. Zamanla müritlerine de: "*Benim gibi yürümedikçe, konuşmadıkça Hz. İsa'nın rahmetine erişemezsiniz.*" gibi büyük söylemlerde bulundu. Grupta Jones'un varlığını devam ettiren en büyük kozu ruhlara şifa dağıtmasıydı. Aslında müritlerinin de iyi bildiği üzere şifaları hileler içeriyordu.

Fakat insanlar, inançlarını artırdığı gerekçesiyle tüm bu olanlara ses etmiyorlardı. Bunun yanında Jones; yakın zamanda ırk savaşlarının çıkacağına, soykırımların patlak vereceğine dair kehanetlerde bulunuyordu. Jones her açıdan mutlak hakimiyeti sağlamıştı ve kendisine yapılan en küçük itaatsizliği fiziksel yahut ruhsal işkencelerle cezalandırıyordu. Dışarıdan gelen kişilerin yardımıyla 16 müridini kaybeden Jones bu olay üzerine müritlerini toplayarak onları uzun bir konuşma ve tartışmadan sonra toplu intihara ikna etti. Jones'a itiraz edenlerden kaçmaya çalışıp başarılar olduysa da intihar eden kişi sayısının çokluğu şaşkırtan cinstendi. Önderleri Jim Jones dahil olmak üzere tam 918 kişi topluca intihar etti. İntihar sonrasında kafalarda aynı soru vardı: "Nasıl olur da bu kadar kişi aynı anda intihar edebilirdi? Bunca kişinin ölmek için ortak sebepleri ne olabilirdi?"

b. The Branch Davidians (Kral David)

Bu akımın kurucusu eski adıyla Vernon Howell olan David Koresh adında Adventist kiliseye hizmet eden çileli bir gençtir. Grup içerisinde hakkında çıkan dedikodulara rağmen Koresh'in vaazları oldukça etkiliydi ve diğer akım üyelerinden kişiler Koresh'i dinlemeye geliyorlardı. Koresh'i karizması git gide artıyordu. Müritleri onu yakışıklı ve çekici olarak tanımlıyordu. Çok iyi gitar çalardı ve hafızası çok kuvvetliydi. Koresh bir gün kendisinden gayet beklenecek olan bir karar verdi ve artık grup içerisinden

istediği kadınla beraber olabileceğini söyleyerek kendisinden olacak çocukların kutsal olacağını ilan etti. Bu kararına "New Light" (Yeni Işık) ismini veren Koresh kendisinden olacak çocukların büyüüp dünyayı yöneteceğinden bahsediyordu. Ve elbette ki müritlerinin Koresh'e inancı sonsuzdu. 1991 yılından itibaren David Koresh apokaliptik söylemlere ağırlık vermeye başladı. Ona göre dünyanın sonunu getirecek apokaliptik olaylar, mahşer savaşları kendi grubuna yapılacak saldırıyla başlayacaktı. Dünyanın sonu yaklaşıyordu ve Koresh her seferinde ölüme hazır olmak gerektiğini vurguluyordu. Bunun yanında Amerikan kamuoyunda Koresh birçok suçlamalara tabi tutuldu ve Koresh'in tutuklanması istendi. Bir yandan bunlar baskı oluştururken 33 yaşına gelen Koresh'in Hz.İsa ile aynı yaşta ölmek isteği de ağır basacaktı. Her açıdan 33 yaşında ölmesi gayet isabetli olacaktı onun için. Koresh ve müritleri Amerikan ekiplerinin "teslim ol" çağrısına birçok kez kulak astılar. Ve bir gün etrafları sarılan David Koresh ve müritlerinin olduğu ev kuşatma sırasında çıkan yangın ve patlamalarla yerle bir oldu. Bu olayda 80'e yakın insan hayatını kaybetti. Şaşırtıcı olan yanı ise müritlerinin son dakikaya kadar (ölüm pahasına) Koresh'i terk etmediği idi.

c. Solar Temple (Güneş Mabedi)

Bu akımın kurucuları Joseph Di Mambro ve Luc Jouret'tir. Askeri örgüt temeline dayanan bu grup, aynı zamanda tarikat özellikleri taşıyordu. Luc Jouret radyo konuşmaları yapıp seminerler

verirken Di Mambro ise arka planda kalarak politikaları belirliyordu. Öğretilerine apokaliptik (bir sırrı aydınlatarak gün yüzüne çıkarmak) bir söylem hakimdi. Dünyada geçici olduklarını "Source" adını verdikleri ve Sirius yıldızıyla bağlantılı olduklarına inandıkları "Yüce Kaynak"a kavuşacaklarını söylüyorlardı. Bedensel varlıktan ayrılır ayrılmaz da "solar" yani güneş adını verdikleri görünmez, parlak bir şekle kavuşacaklarına inanıyorlardı. "Transit" adını verdikleri bu kavuşma, ancak yanarak gerçekleşebilirdi. 1990'lı yılların başında ise grupta kopmalar yaşandı. Sebebi ise ayinler sırasında gerçekleştiği söylenen mucizevi olayların ve geldiği iddia edilen ruhların sahte olduğu idi. Fakat Di Mambro sanal düşüncelerine geçmiş gibi inanıyor ve çevresindekileri buna inandırıyor. Tarikat uygulamalarından biri de kozmik evliliklerdi. Di Mambro üyelerin kimlerin reenkarnesi olduğunu biliyor ve buna göre kozmik evliliklerde kiminle kimin evlenmesi gerektiğini belirliyordu. Evliliklerin amacı ise 9 kozmik çocuk elde etmektir. Zira, Yeni Çağ başlatacak olan bu çocuklardı. Biraz zaman sonra gruptan ayrılmalar artmış, Di Mambro ve arkadaşları çıkış yolu bulamadıklarının verdiği ağırlıkla da dünyayı terk etme zamanının geldiğini düşünmüşlerdir. 1994 yılında Kanada'da Di Mambro'nun evinde biri bebek olmak üzere 5 yanmış ceset bulundu. Ertesi sabah tarikatın İsviçre'deki merkezinde yangın çıktı. Yangın sona erdiğinde 23 ceset ile karşılaşıldı. Yangınların kundaklama yöntemiyle çıktığı anlaşıldı. Kanada'da yangın çık-

madan önce üç kişinin bıçaklandığı, İsviçre'de ise yangın çıkmadan önce 20 kişinin uyuşturucu aldığı ve başlarından vurulduğu tespit edildi. Bazı müritler intihar etmemiş öldürülmüştü.

d. Heaven's Gate (Cennetin Kapısı)

Son intihar kültürümüzden biri olan Heaven's Gate'in kurucuları Marshall Applewhite ve Bonnie Nettles'tir. Bu kültürün kamuoyundaki isimleri ise "Kuyruklu Yıldız" yahut "UFO" kültürüydü. Kurucular

1973 yılında mistik bir tecrübe yaşadıklarını söyleyerek İncil'de geçen "iki tanık"ın kendileri olduğunu ileri sürdüler. İncil'deki iki tanık öldürülmüş daha sonra göğe yükselmişlerdi. 1975 yılında faaliyete geçerek New Age grupları arasında kendilerini insanlara tanıtmaya başlamışlardır. Hristiyanlık, Teosofi, düşüncesi,

metafizik öğretiler ve popüler UFO öğretilerinden oluşan bir din anlayışını insanlara anlatmaya karar verdiler. Bu anlayışları aşılama adına çeşitli bölgelerde seminerler verdiler ve sayılarını giderek artırdılar. Ve artık tam bir uzay jargonu kullanan, dış dünyayla ilişkisini tamamen kesmiş, dünyevi arzuları terk etmiş bir grup haline geldiler. Müritleri, Nettles ve Applewhite'ı üst düzey olarak gördükleri için 1985 yılında hayatını kaybeden Nettles'in üst düzeye geçtiğine ancak telepatik olarak Applewhite ile iletişim kurduğuna inandılar. Bu tarikat diğerlerine göre daha farklıydı. Jim Jones eşliğinde intihar eden Peoples Temple üyeleri umutsuzca hayatlarına veda ederken Heavens Gate intihar kültürü ise öldükten sonra üst bir düzeye ulaşacaklarına inanıyorlardı. Heaven's Gate üyeleri zamanla kaptanının Nettles olduğuna inandıkları bir uzay aracı gördüklerini iddia ettiler ve amaçları da oraya varmaktı. Ve 27 Mart 1997'de 39 Heaven's Gate üyeleri votkalarına karıştırdıkları ilaçla intihar ettiler. Böyle Heaven's Gate de intihar kültürü olarak tarihe geçmiş oldu.

Bu değişik intihar vak'alarından da anlaşılacağı üzere; aslında bu durumların meydana gelmesinde en büyük etken inanç sistemi değil, yanlış bir inanç sistemine sahip olmaktır. Bilakis inanç ve dolayısıyla din olgusu, toplumları felakete sürükleyen bir anlayıştan ziyade toplumdaki düzenin tesis edilmesi için vardır. Zira din, insan hayatını belirli sınırlar içerisinde tutar, dizginler. Yapılan bir araştırmaya göre dindarlık ve in-

tihar konusunda yurt dışında yapılmış çalışmalar, daha dindar olan kişilerde intihar oranının daha az olduğunu veya bu kişilerin intihara daha olumsuz baktıklarını bulgulamıştır. Koenig ve arkadaşları (2001), 2000 yılından

önce yapılmış din ve intihar ilişkisini araştıran 68 çalışmayı incelemişler ve 57 çalışmada daha dindar olan kişilerde intihar oranının daha az olduğunu veya bu kişilerin intihara daha olumsuz baktıklarını bulgulamışlardır. Kanada'da yapılmış çalışmaları da incelemişler ve yedi çalışmanın beşinde düşük intihar düzeyi olanların ya da intihara olumsuz bakanların daha dindar olan kişiler olduğunu görmüşlerdir.

Aşağıda ele alınan çalışmalara bakıldığında intihar ve dindarlık değişkenleri arasında yaygın olarak negatif bir ilişki (Gartner, 1996; Hilton ve diğ., 2002; King ve diğ., 1996; Lizardi ve diğ., 2007; Walker ve Bishop, 2005; Zarghami ve diğ., 2008) olduğu gözlenirken, bir kısım çalışmada (Robins ve Fiske, 2009) ise herhangi bir ilişki olmadığı görülmüştür. Gartner (1996), yaptığı çalışmada dindarlık ile intihar arasında negatif bir ilişki bulmuştur. Lizardi ve diğerlerinin (2007) yaptığı çalışmada da geçmişte intihar girişimi öyküsü olanlar daha az dini eğilim göstermektedir. Walker ve Bishop (2005), dini inançları ve anlamları içselleştirmeyi içeren içsel dindarlığın yüksek düzeyde olması ile daha düşük düzeyde intihar düşüncelerini ilişkili bulmuşlardır. Anglin ve arkadaşları (2005) araştırmalarında, hiçbir dini eğilimi olmayanların daha çok intihar girişimi olan gruptakiler olduğunu görmüştür. Benzer şekilde, King, ve diğerleri de (1996), dine bağlı öğrencilerin dindar olmayanlardan daha az intihar girişiminde bulunduğunu belirtmişlerdir. Hiçbir dini bağlılığı olmayan bireylerin daha sık intihara kalkıştıkları, daha fazla intihar düşüncesi belirttikleri görülmüştür. Araştırmacılar, depresif belirtilerin şiddetinin benzer olduğu bireylerde, dini bağlılığı olanların daha az intihar fikri belirttiklerini de bulmuşlardır. Dinsiz olmanın intihar davranışı için bir risk faktörü olduğu sonucuna varmışlardır (Dervic ve arkadaşları, 2004). Tüm bu çalışmalar incelendiğinde dindarlık düzeyi ile intihar girişi mi/düşüncesi arasında negatif

bir ilişki olduğu görülmekte ve bu ilişki dindarlık değişkeninin intihardan alıkoyan bir özelliği olduğunu düşündürmektedir. Dini uygulamalara katılım ile intihar konusunda yapılan çalışmalar incelendiğinde, yine bu iki değişken arasında da ters yönlü bir ilişki olduğu görülmektedir. Örneğin, Burr ve diğerleri (1994), Katolik kilisesine üye olma oranları ile intihar oranları arasında ters yönde bir ilişki belirlemiştir. Hilton ve diğerleri ise (2002) aktif olarak kiliseye devam eden üyelerin intihar oranının, daha az aktif üyelerden ve üye olmayanlardan daha düşük olduğunu görmüşlerdir. Başka bir çalışmada (Nisbet ve ark., 2000), ayda birden fazla dini aktivitelere katılanların intihar riski daha düşük bulunmuştur (Akt: Robins ve Fiske, 2009). Breed (1966) çalışmasında intihar girişimi olan kişilerin %62'sinin kiliseye yılda 2 kez ya da daha az gittiklerini, girişim olmayan kontrol grubunun ise yalnızca %25'inin kiliseye seyrek gittiğini görmüştür (Akt: Koenig, McCullough ve Larson, 2001, s.140). Dindarlık ölçümleri genellikle kiliseye gitme sıklığı gibi cemaatle yapılan ibadetlere yönelik yapılmaktadır. Cemaatle yapılan etkinlikler sosyal destek ve sosyal etkileşimi beraberinde getirdiği için elde edilen bazı sonuçların dindarlıktan mı yoksa sosyal destekten mi kaynaklandığı belli olmayabilir. Bainbringe ve Stark (1981) kilise üyeliği ile intihar oranları arasında güçlü bir ters ilişki gözlemiştir. Bu ters yönlü ilişki Bainbridge (1989)'in çalışmasında da ortaya çıkmıştır. Ancak sosyal bütünleşme kontrol edildiğinde bu ilişki ortadan

kalkmıştır (Akt: Koenig, McCullough ve Larson, 2001). Bu nedenle, kilise katılımı gibi toplu uygulamalar esnasında sağlanan sosyal destek faktörü araştırma sonuçlarını yorumlarken dikkate alınması gereken bir faktör olmaktadır. Bu anlamda Robins ve Fiske (2009)'nin çalışmasının bulguları da bize fikir verebilmektedir. Çalışmalarında, bireysel ve umumi dindarlık ile intihar düşüncesi ve intihar öyküsü arasındaki ilişkiye bakmışlardır. Bireysel dindarlığı evde ya da özel bir mekânda kendi kendine yapılan dua, incil okuması ve meditasyon gibi uygulamalara katılım ile ölçmüşlerdir. Umumi dindarlık ise dini kurum ya da merkezlere katılımları ile belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmacılar, sosyal desteğin intiharı azaltıcı etkisi olduğu için sosyal desteğin daha fazla elde edilebildiği umumi dindarlığın bireysel dindarlıktan daha fazla koruyucu olduğu varsayımında bulunmuşlardır. Analizlerinin sonucunda toplam (hem bireysel hem de umumi) dindarlık puanı ve dini inançlar ile intihar düşüncesi arasında herhangi bir ilişki bulunamamıştır. İntihar düşüncesi ve öyküsü ile yalnızca umumi dindarlık arasında negatif yönde bir ilişki bulunmuşlardır. Bu sonucu da umumi dindarlığın sağladığı sosyal destek ile açıklamışlardır. Aynı zamanda, sosyal destek ile umumi dindarlık pozitif ilişki göstermiştir. Bu ilişki bireysel dindarlıkta gözlenmemiştir. (Daha detaylı bilgi için bkz. *T.C. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri (Din Psikolojisi) Anabilim Dalı Yaşamı Sürdürmede Dini İnançın Rolü*, Doktora Tezi, Özlem

(Güler) Aydın)

Doğru bir inanç sistemi, toplum arasında düzeni tesis etmekle beraber kendine olan yönelimi de arttırır. Konuyla ilgili İngiliz Müslüman ve aynı zamanda sosyolog olan Prof. Dr. Leon Musevi, İngiltere'nin Lancaster Üniversitesinde öğretim görevlisi olarak çalışıyor. Batı ülkelerinde İslam'ı yeni kabul etmiş Müslümanlar üzerinde çalışmalarını tanınmaktadır. Doktora tezini İngiltere'deki yeni Müslümanlar üzerinde hazırlayan Prof. Musevi, bu alanda önemli çalışmalarını öne çıkarmaktadır. Konuyla ilgili kendisiyle yapılan bir söyleşisinden önemli gördüğümüz görüşlerinde; "Müslümanların yorulma bilmez çabaları neticesinde Batı insanı fevc fevc İslam'a koşacak. Muhammed'i İslam'ın gereği gibi tebliği neticesinde özellikle üzerinde çalıştığım İngiliz toplumunun İslam'a yönelmesi daha fazla yoğunluk kazanacak. Zaten Batı'da Müslüman olmayanlara nispetle Müslümanlar nüfus bakımından ciddi bir artış göstermektedir. Yeterli olmadığına inandığımız bugünkü gelişmeler bile gelecekle ilgili büyük ümitler vermektedir. Çalışma çitası yükseltilir, gayret ve çabalar arttırılırsa İslam'a yönelik katlanarak büyüyecek. Bugünkü şartlarda bile İslam'ın Batıya nüfuz şartları uygun, yolu ise açıktır." Bu iddialı sözlerin temeli, doğru inanç sistemine olan inançtan başka bir durumla açıklanamaz.

Sahip olduğumuz doğru inanç sistemini, doğru ve hakkıyla sürdürürebilmek temennisiyle...

DÜNYA BÜYÜKTÜR AMERİKA'DAN

HABİL AKSOY

*Ne diyordu Merhum Erbakan hocamız; **Banane Amerika'dan!***

*Ne diyordu Aşık Mahzuni Şerif; **Amerika Katil!***

*Ne diyordu İmam Humeyni; **Büyük Şeytan Amerika!***

Evet, bir kez daha, yeniden gördük Katil Amerika'nın gerçek yüzünü. Bir kez daha gördük İslam'ın mukaddesatına uzanan elleri. Bir kez daha gördük ümmetin izzetinin nasıl ayaklar atına alınmaya çalışıldığını.

Dünyaya nizam vermeye kalkan Amerikan Başkanı Trump, şimdi de kalkmış Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan edip Amerikan elçiliğini Kudüs'e taşımaktan söz ediyor. İslam dünyasını kendi

içerisindeki sorunlara hapsederek Ortadoğu'da at koşturmaya kalkan Büyük Şeytan Amerika bu defa sert kayaya çarptı. Trump'ın Kudüs açıklamasının ardından Kudüs'te intifada eylemleri başladı. Kudüs'ün yiğit evlat-

ları kutsal belde üzerine oynanan kirlî oyunları yerle yeksan etmek için kanını/canını ortaya koydu. Dünyadaki onur ve vicdan sahibi halklar meydanlara

akın ederek Trump'ı protesto etti/etmeye devam ediyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan İslam İşbirliği Teşkilatı dönem başkanı sıfatıyla, üye ülkelerin liderlerini Kudüs konusunu görüşmek üzere İstanbul'da topladı. Toplantının sonuç bildirisinde Trump'ın söz konusu kararının kabul edilemez olduğu ve Filistin'in başkentini Doğu Kudüs olduğu ilân edildi. Sözün burasında böyle bir toplantının düzenlenmesinin ciddi bir önem taşıdığını ifade etmekle beraber, Filistin'in başkenti olarak Doğu Kudüs'ü görmenin İsrail'e karşı verilen bir taviz olduğunu belirtmek gerekir. Zira doğusuyla batısıyla, nehirden denize bütün Filistin toprakları Filistinlilere aittir

ve Siyonist barbarlar tarafından işgal edilmiştir. 67 sınırlarına dayalı iki devletli bir çözümü tanımak demek bizatihi İsrail işgalini tanımak demektir. Halbuki biz Erdoğan'ın birçok konuşmasında İsrail'i bir işgal rejimi olarak nitelendirdiğini biliyoruz. O vakit bize düşen işgale her halükârda karşı durmaktır. Öte yandan Amerika'nın oyunlarına karşı duruş top-

şen Filistin oylamasında 128 kabul oyuyla Trump'ın Kudüs kararı veto edildi. Trump'ın dünyaya tehditler savurması eşliğinde çıkan bu sonuç artık dünyanın değiştiğini göstermiştir. Dünyanın artık Amerika'dan ibaret olmadığını, Amerika'nın bundan böyle istediği gibi jandarmalık taslayamayacağını göstermiştir. Dahası bu kararla Amerika kendi içinde

masını ve barış görüşmelerinin sürdürülmesini talep edebilir. Bu çok tehlikedir. Çünkü biz biliyoruz ki siyonist düşmanın anladığı tek bir dil vardır, o da silahtır. Unutulmamalıdır ki nehirde denize Fi-listin topraklarının her karışının özgürlüğüne giden yol direnişin namlusundan geçmektedir. Duamız, Allah'ın direnişin gücüne güç katmasıdır. İnaniyoruz ki, Filistinli kardeşlerimizin yıllardır sönmeksizin devam eden direniş ateşi zaferle sonuçlanacaktır.

Erbakan hocanın dediği gibi; *"Eğer Amerika İsrail'i bu kadar çok seviyorsa Güney Amerika'da yer versin. Müslüman topraklarında İsrail'in yeri alamaz."*

Kudüs Muhafızı Raid Salah'ın dediği gibi, İsrail'in başkenti cehennem dibidir.

Şunu çok iyi algılamalıyız ki, gayri Amerika'nın hegemonyası sonun başlangıcını yaşamaktadır. Bundan böyle her birimiz bulduğumuz ortamlarda Kudüs meselesini gündem ederek Kudüs'ün unutulmaya yüz tutulmasının önüne geçmeliyiz. Türküyle, Kürdüyle, Şiisiyle, Sünnisiyle aramızda kardeşliği, muhabbeti yaymaya gayret edelim. Eğer bizler üzerimize düşeni yaparsak Allah bize zaferi nasip edecektir. Bizler zaferle değil seferle sorumluyuz. Rabbim Müslüman halkların Kudüs şuurunu diri tutsun. Rabbim İslam Alemine Özgür Mescid-i Aksa'da şükür namazına durmayı nasip etsin.

lantılarda kalmamalı ve İsrail/Amerikan eksenine yürütülen her türlü siyasi/askeri/ekonomik ilişkiler sona erdirilmelidir. Zira artık mesele ümmetin varlığı yokluğu meselesidir. Böyle bir vassatta hala ilişkileri sürdürmek demek ümmetin kırmızı çizgisi olan mukaddes belde Kudüs'ün ahını almak demektir. Bu anlamda atılması gereken her türlü adımın hükümet tarafından atılmasını bekliyoruz. Ve son olarak Birleşmiş Milletler'de gerçekleştir-

"değerli yalnızlığa" mahkûm edilmiştir. Bir kez daha gördük ki, İslam Âlemi, ümmeti doğrudan ilgilendiren meselelerde vahdet içerisinde hareket edebildiğinde çok şey değişebilmektedir. İşte bu yüzden hemen her fırsatta vahdet vurgusu yapmaya devam ediyoruz. Sözün burasında bir meselenin altını çizmek istiyorum, önümüzdeki günlerde Trump'ın Kudüs kararını Birleşmiş Milletler'de tanımayan bazı ülkeler çıkıp direnişin silahını bırak-

YOLDAŞLARIMIZA SELAM OLSUN!

İHSAN ASLAN

Nitekim, içinizden size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size ilahi mesajı ve hikmeti öğretecek ve ayrıca bilmediklerinizi size bildirecek bir elçi gönderdik. (Bakara/151)

Allah böyle bir çağrıda bulunmuştu İnsanoğluna. "Ey insanlar! Size, vahyin hakikatini ileticek, sizi içerisinde bulunduğunuz bu anlamsız ve boş yaşamdan, şirk ve günah bataklığından çekip kurtaracak; yaşamın gayesini öğreterek, sizi anlamlı ve değerli kılacak ve ayrıca bilmediğiniz gerçekleri de size haber verecek bir Rahmet elçisi gönderdik.

Allah, tarih boyunca peygamberler aracılığıyla insanlara vahyin gerçekliğini ulaştırmıştır. Kimi

peygamberlere kitap, kimilerine sahife verilmiştir. Nebilere ise kitap verilmemiş, kendilerinden önce gelen peygamberlerin kitap ve şeriatını devam ettirmesi sağlanmıştır. Tüm peygamberler aynı amaca hizmet etmişler ve gönderildikleri toplumları, az önceki ayet bağlamında ihya etmeye, dönüştürmeye, saplandıkları şirk ve günah bataklığından çıkarmaya çalışmışlardır.

Kur'an'ın çok büyük bir kısmında bizlere, geçmiş peygamberlerin ve toplumların hayatları anlatılmakta, bir beşer olarak dünya hayatında yaşamış oldukları sorunlar, karşılaştıkları imtihanlar konu edinilmektedir. Kur'an'ın "teorik" kısmının yanında "pratik"e de bu kadar yer vermesinin

sebebi, muhakkak ki Kur'an'dan sorumlu tutulacak olan insanoğluna, karşılaştığı sorunlara ve imtihanlara karşılık, çözümler sunması ve yol göstermesi içindir.

"HAKKI", "BATILA" tercih ederek Aziz İslam'ı seçen kimseler, tarih boyunca görüyoruz ki zorlu bir imtihana tabi tutulmuşlar, "Laila he illallah" sözü yüzünden taşlanmışlar, zulme uğramışlar ve dışlanmışlardır. Günümüzde de durum farklı değildir. "La İlahe İllallah" ilkesini gerçek anlamda şiar edinen ve bu sözün hakkını verme gayretinde olan ne kadar Müslüman varsa hepsinin acımasız dünyanın zulmüne maruz kaldığına şahit oluyoruz.

İşte bu anlamda bulunduğu ça-

ğın içerisinde zulme uğrayan, dışlanan, yalnız bırakılan, ve kocaman bir batıl düzenin içerisinde sıkışıp kalan ve bunalan Müslümanlara, Kur'an'ın içerisindeki kıssalar aslında şu mesajı veriyor: *"Ey İman Edenler! Sizden önce gelen din kardeşleriniz de sizin gibi sıkıntılara ve imtihanlara maruz kaldılar. Taşlandılar, dışlandılar ve zulüm gördüler. Sizler yalnız değilsiniz. Sizin gibi daha nice yiğitler batılın karşısında onurlu bir mücadele verdiler, şe-*

insanlara nasıl ulaştırıldı? Vahyin, insanoğluna "yol gösterici" olabilmesi için hangi yolu kullanıyor Rabbimiz?

-**"ELBETTE PEYGAMBERLERİ."**

Peki tarih boyunca, kendilerine yalnızca kitap gönderilmiş, ancak bu kitabı o topluma açıklayacak olan bir uyarıcı (açıklayıcı) gönderilmemiş bir toplum işittik mi?

-Hayır

Peki kendilerine kitap gönderil-

an-ı kerimin, gören gözü, işiten kulağı, konuşan ağız, yürüyen ayağıdır. Ne peygamberi Kur'an'dan, ne de Kur'an-ı peygamberden ayırabiliriz.

Peygamberin örneğine, pratiğine ihtiyaç duymayan bir kitaptan bahsedilemez. Eğer öyle olsaydı Allah'ın "UYARICI" (açıklayıcı) göndermediği, yalnızca metin (kitap) gönderdiği kavimlere şahit olurduk. Ancak böyle bir durum söz konusu değildir.

hit ve şahit oldular ve gerçek ahiret yurdunu kazandılar. Sizler yalnız değilsiniz, muhakkak ki Allah, sabredenlerle beraberdir."

Son peygamber aracılığıyla tüm insanlığa gönderilmiş olan Kur'an-ı Kerim, bizlere bu motive edici mesajı gönderiyor. Yaşadığımız sorunların bir cevabının, çıkış yolunun olacağını söylüyor Kur'an. Çünkü O kitap, tüm insanlığın kitabıdır. Yeryüzündeki varoluş sebebimizin, gayemizin bir açıklaması ve buna yönelik de bir yol göstericisidir.

Peki Allah'ın vahyi bizden önceki

miş bir topluma, toplumun içinden gelen, aynı o toplum gibi beşeri özelliklere sahip bir peygamber değil de, hiçbir insanda bulunmayan üst düzey özelliklere sahip, farklı bir yaratılışa sahip bir peygamber (açıklayıcı) gönderildiğini işittik mi?

-Hayır

Bu sorulardan şuraya varmak istiyorum:

Allah'ın dininin tek kaynağı vardır. O da elbette ki "VAHİY"dir. Kur'an, vahyin "teorik" kaynağıdır. Peygamber Hz. Muhammed ise Kur'an'ın "pratik" kaynağıdır. Kur-

Şöyle bir örnek ile izahatımızı sürdürmeye çalışalım:

"Bize bir adres verildi. Oraya ulaşmamız gerekiyor. Ulaşmamıza yardımcı olması içinde yanımızda iki kaynağımız mevcut.. Bir tanesi harita, bir diğeri ise yolu çok iyi bilen bir rehber. Hangisini seçeriz? Elbette ki yolu bilen kişiyi. Çünkü, en kısa, en pratik, en güvenli, en hızlı şekilde bizi adrese ulaştıracaktır. Pratik bir kaynak varken haritayı seçmek, yanlış bir yola girmemize, yolu uzatmamıza sebep olabilir. Hata ihtimalimiz artar.

İşte bu bağlamda Allah Peygamberlerine "kitabı ve hikmeti" öğreterek, vahyin hayata nasıl aktarılması gerektiğini söylemiş ve onları bu zorlu yolculukta her daim destekleyerek yanlışa düşmelerine engel olmuştur.

"Yanlışa", "hata"nın tekrar edilmiş hali diyebiliriz. Hz. Adem'in yasak meyveyi yemesi, Hz. Yunus'un kavmini terk etmeye çalışması vb. gibi Kur'ani örneklerle, peygamberlerin de hata yapabilen beşeri varlıklar olduğunu Allah bizlere bildiriyor. Ancak peygamberler bu hatalarının çok geçmeden farkına varmışlar ve hemen tövbe ederek Rablerinden bağışlanma dilemişlerdir.

Aslında peygamberler hata yapabilmeyen de pratiğini İnsanoğluna göstermişlerdir. Çünkü hatası olmayan bir "uyarıcı" profili, "hata yaptıktan sonra tövbe etme"nin pratiğini toplumuna nasıl gösterebilirdi ki?

Baktığımız zaman İslam, kitabıyla ve peygamberleriyle birlikte, doğrudan insanı hedef alan, insanı tanımlayan, bu tanıma bağlı olarak insanın ihtiyaçlarını oluşturan ve bu ihtiyaçlara göre de insana ilâhî vahyin mesajları ile çözüm üreten mükemmel bir yapıya sahiptir.

Eğer peygamberin pratiğini, Aziz İslam'ın bu muazzam yapısından söküp çıkartırsak; İslam, insanoğluna çözüm üretecek, onu dünyanın zorlu şartlarına karşı koruyacak bir din olmaktan çıkar ve teorinin içerisinde insanı hapseter ve boğar.

Peygamberin pratikliğini yok sa-

yarsak; bizim gibi bir beşer olmasına rağmen Kur'an'ı en doğru şekilde açıklayan ve bunu en güzel şekilde yaşayan peygamberin muazzam örnekliliğini çöpe atmış oluruz.

Peki, peygamberi birebir olarak görmemiş ve onun pratiğine birinci elden şahit olmamış bir toplum olarak bizler, Kur'an'ı hayata nasıl aktaracağız? İşte hepimizin sorduğu ve çoğu zaman uygulama noktasında cevapsız kaldığı mesele bu..

Bu soruya az önce verdiğimiz örnek üzerinden açıklama getirsek daha uygun olacaktır diye düşünüyorum:

Gideceğimiz adresin yolunu çok iyi bilen birisinden bahsetmiştik. En güvenli, en kısa, en hızlı şekilde bizi adrese ulaştıracak olan kişi..

Sahabelerin yanında hem Kur'an (harita), hem de peygamber (yolu bilen) vardı. Ve İslam'ı seçtikten sonra ulaşacakları adrese peygamberin öncülüğünde ulaşmaya çalıştılar. Aziz İslam'ın o güzel yolunu bizzat peygamberden öğrenenler, ondan sonra gelen toplumlara bu yolu öğretiler. Bizi sonsuz ahiret yurduna ulaştıracak olan o güzel yolu öğrendiler ve öğretmeye çalıştılar.

Bu yolda ilerlerken elimizde her daim yol göstericiyi tasdik eden, onaylayan bir harita (Kur'an) olması gerekiyor. Bizi haritanın dışına çıkararak bir yolun, doğru bir yol olmadığı şüphesizdir.

Peygamber Hz. Muhammed'den bu yana 1400 yıl geçti ve bu za-

mana kadar ulaşmamız gereken adresin yolunu değiştirenler, uzatanlar, zorlaştıranlar ve hatta gideceğimiz adresi dahi değiştirerek insanları haritanın dışına itenler olmuştur.

Yolu bildiğini söyleyen kişilerin ardına, ellerinde harita (Kur'an) olmadan, sonsuz bir güvenle takılanlar, ne gidecekleri adreslerin, ne de gittikleri yolun farkındaydılar. Ve daha bunun gibi nice topluluklar bu anlamsız yolculuğun içerisinde helâk oldular.

Bugün hala gideceğimiz adresi ve bizi bu adrese götürecek en doğru yolu bilenler mevcuttur. Biz adrese ulaşmak isteyenlerdiniz. Gelin hep beraber peygamberin yolundan, Peygamberin yolunu bilenler ile yürüyelim. Modern, kapital, liberal dünyanın işitli ancak değersiz yollarına sapsayalım. Elimizde haritamız (Kur'an) bulunsun her daim. Geçmişte İslam uğruna bedel ödeyen önderlerin isimleri, bize yol gösteren tabelalarımız olsun.

Bu yol zorlu, bu yol meşakkatli! Bedel ödemeyi, acı çekmeyi, Allah için bir şeylerden vazgeçmeyi gerektiriyor. Gelin hep beraber ilerleyelim bu yolda. Yolumuza pusu kurmuş emperyalistlerin ve Siyonistlerin planlarını bozalım! Onlara karşı birlikte yürüyelim. Bu yolu tek başımıza yürümek çok zor ve hatta imkansız! Bu yoldan ayrılan yoldaşlarımızı "vahdet" çağrısı ile aynı yolda yürümeye davet edelim. Haritamız Kur'an, yolumuz Peygamberin yolu olsun... Tüm yoldaşlarımıza selam olsun...

İYİLİK YAPARKEN İYİLİĞİ UNUTMAK

RABİA BAŞIBÜYÜK

İnfak; kişinin sahip olduğu imkânları başkaları için, özellikle Allah ve Resulü'nün hoşnut olacağı biçimde harcamalar yapmasıdır.

Yaptığımız infaklar, bizlerin mülkün asıl sahibinin Allah olduğunun bilincinde olduğumuzu gösterir. Ve bu, infak yapan kişide iki dünyalı bir bakış açısını oluşturur. Neticesinde ise imanımızı pekiştirir.

Müslüman birey kardeşiyle sahip olduğu imkanları paylaştıkça yani infak yaptıkça aralarındaki kardeşlik pekişir, aynı zamanda Müslüman toplumda kardeşliğin devamını sağlar. Fakat birbirinden habersiz insanların bulunduğu toplumda kardeşlikten söz etmek imkansızdır. Kişi akrabasından komşusuna, yolda karşılaştığı insanlardan diğerlerine karşı kör ve sağır davranıyorsa; bu, toplumun çöküşünün belirtisidir. Bizler Müslüman bireyler olarak toplumun ihya ve inşasına infakla da katkıda bulunmak zorundayız.

İnfak nifakın panzehridir. Bulduğumuz ortamda nifakla karşılaşmak istemiyorsak yapmamız gereken infakımızı çoğaltmaktır. İyiliği kendimizden başlayarak etrafa yaymaktır.

İnfak tanımı ve bu bağlamda kardeşlik ve nifak konusundan sonra doğru bir infak için "İnfak ne

değildir?" sorusuna ayetlerden yola çıkarak cevaplar bulalım.

İnfak malı azaltan değil aksine arttıran bir ibadettir.

İnfak yapıldıktan sonra başa kalkan bir ibadet değildir.

İnfak gösteriş için değil Allah'ın rızasını kazanmak için yapılır.

İnfak hoşumuza gitmeyen malların verilmesi değil güzel ve iyi olandan Allah yolunda harcanmasıdır.

İnfak sadece bolluk zamanında değil darlık zamanında da yapılması gereken bir ibadettir.¹

Rabbimiz ayetlerde infakla alâkalı bu özellikleri bizlere ulaştırıyor. Ve iman edip de mallarını Allah yolunda harcayanlara büyük mükâfatların olacağını da bildiriyor.

Hayatlarımızı çepeçevre kuşatan sanal dünyanın, iyilik projelerinde de büyük rolü olduğunu görüyoruz. Birçok yardım kampanyasının bulunduğu günümüzde, bir tıkla yardım faaliyetini gerçekleştiriyor ve kimi zaman iyilik ettiğimiz insandan haberdar olmadan, onların hayatlarına banka hesaplarından ya da mesaj yoluyla sanal bir şekilde etki ediyoruz. Fakat bizler başkalarının ihtiyacını bu gibi yollarla giderirken kendi ihtiyaçlarımızı unutuyoruz. Neydi bizim ihtiyacımız? İyilik yapmak! İnsanlarla gerçek

bir iletişime geçerek... kendimize sosyal hayattaki iyiliklerimiz ne durumda diye sormak zorundayız. Yardıma muhtaç birilerinin olduğunu ancak afişlerde gördüğümüz yardım kampanyalarıyla mı fark ediyoruz? Bu gibi kampanyalara destek olduğumuz gibi yaşadığımız an ve mekânlarda yardıma muhtaçları görmemiz gerekmektedir.

Bizi yaşadığımız topluma kör ve sağır yapan neyse, bizi biz olmaktan uzaklaştırıyor. Afrika'da ki kardeşimin susuzluğunu gören ben yanı başımdaki komşumun durumunda bihabersem yaptığım iyilik ve infakları gözden geçirmem gerekir.

Diplomamı alsam ve ümmete faydalı meslekler edinsem derken sıra arkadaşımın bilgimden infak ederek bu yola koyulmalıyım.

Hayatımızdan, toplumumuzdan nifak tohumlarını ancak yaptığımız küçük ama Allah katında -inşallah- büyük olan infaklarla yok edebiliriz.

İyilik için fırsat kollamalı, kurumsallaşmış iyilik projelerinin hayatımızda sıradanlaşmaması için mücadele vermeliyiz. İyilik ve infakın Müslüman için sadece kurumlar aracılığıyla olan bir şey olmadığını hatırlamalı, iyilik yaparken iyiliği unutmamalıyız...

¹ Bakara/ 261-262-263-265-267

“BİR FİLİSTİN GENE VAR!”¹

BURAK ÇAMUR

Kudüs ve Filistin tarih boyunca olduğu gibi bugün de dünyanın ve Müslüman aleminin gündeminde yer almaktadır. Kudüs'ün dışsal gelişmeler sonucu gündemimizde yer alması ayrı bir tartışma konusu. Kudüs, her gündeme geldiğinde belki en az konuştuğumuz nokta “direnişin” karşı tarafı. İşgal rejimi, Siyonizm, emperyalizm “sloganlarımız” dışında ciddi bir şekilde ele aldığımız meseleler arasında değil. Siyonizm bir dini düşünce mi yoksa siyasi bir düşünce mi? İsrail gerçekten orada meşru bir devlet mi yoksa değil mi? Küresel emperyalizm ve Siyonizm arasında nasıl bir bağlantı var? İsrail bölgede kendinden başka bir hizbin varlığını kabul eder mi? Bütün Yahudiler Siyonist mi yoksa Siyonizm düşmanı Museviler de var mı? Bu sorular uzayıp gider. Son Kudüs gündeminde ise

direniş eksenini hariç İslam dünyasında en çok konuşulan “çift devletli çözüm, çift başkentli bir Kudüs'tü”. Ancak bu tartışmaların “zirve” olanında bile İsrail ikinci devletle beraber var olur mu sorusu geçmedi. Savaşın sonucunu belirleyen en temel parametrelerden biri olarak düşmanın tanınması aşikâr olduğu halde.

Siyonist rejim ortak kabulümüze göre “kendinden olmayan herkes” için bir felâkettir. Başka bir halkın toprağında üçüncü bir devletin aracılığıyla kurulmuş ve ilerlemesi katliamlar vesilesiyle gerçekleşmiştir. Burada en dikkat çekici olan “felaket” kelimesi. Felaketler toplumların hafızasında her daim yer eder. Bir yas, acı olmalarıyla beraber ortak bilincin ve hareketin oluşmasının da vesilesidirler aynı zamanda. Yahudi tarihinde felaketlerin mevcut bilincin oluşmasında ciddi bir öne-

mi bulunmaktadır. Bilinçten bahsetmemizin sebebi sayıca çok az bir topluluk olarak sayıca çok topluluğu gözdağı vermesidir. (Tersinden sayıca daha az “direnişte” cevabını vermektedir.) Tarihleri büyük sürgünleri barındıran bir toplumdan söz ettiğimizi unutmamamız gerekmektedir. Sürgünlerin ardından dünyanın çeşitli bölgelerinde özellikle Avrupa'da gettolar halinde yaşadıkları uzun bir dönem var. Acıları, üzüntüleri, zulümler ve cinayetlerle dolu bir cenderenin tecrübesini taşımaktadırlar. Şimon Peres'in söyleşilerinde aktardığı getto bilgilerinin özünde aralarında “birliği” kuvvetlendirdiğini görmekteyiz. Buldukları her bölgede küçük örgütler oluşturup ve sürgün dönemlerinden itibaren geliştirdikleri “iletişim” sayesinde parçaların birbirinden kopmasının önüne geçmişlerdir. Bu-

rada cevaplamamız gereken ciddi bir soru karşımızda durmaktadır. Acılar, zulümler ve parçalı gruplar arasından çıkıp birleşen bir düşman karşısında ne haldeyiz?

Siyonizm düşüncesi ise; Yahudilerin gettolarda yaşadığı güçsüz bir dönemde Theodor Herzl tarafından öne sürülmüştür. Garaudy; Siyonizm'i siyasi ve dini olmak üzere ikiye ayırıyor ve Herzl'in siyasi Siyonizm'in fikir babası olduğunu beyan etmektedir. Herzl'i; "Siyasi Siyonizm'in babası olan Theodor Herzl'in kendisi bir dinsizdi. Tanrıya inanmazdı. Dini kitaplara sadece kendi güç politikasını gösterdiği ölçüde yakınlık gösteriyordu." cümleleriyle tanıtıyor. Ayrıca Garaudy; Siyonizm'in temeli olarak 19. yüzyıl Avrupa'sının ırkçılık ve sömürgeciliğini işaret ediyor (!). 1987 tarihinde Basel'de birinci Siyonist kongre toplandı ve bu toplantıda Dünya Siyonist Teşkilatı kurulmuştur. Herzl'in en büyük başarısı sistemli hale getirdiği düşünceler etrafında parça parça olan Yahudi topluluklarını bir araya toplamak olmuştur. Bu kuruluşları tek bir çatı altında toplayan Herzl'in kafasındaki düşünce bir "Yahudi Devleti" meydana getirmektir. Bu düşünce (Siyonizm) hakkında Tel Aviv Üniversitesi Profesörlerinden Benjamin Cohen: "Yahudiler... İbrahim'in çocukları... Bunca felaketlerin kurbanı olan Yahudilerin kendileri bu derece canavar olabilir mi? İşte görüyorsunuz Siyonizm'in en büyük başarısı Yahudileri Yahudilikten çıkarmak olmuştur." ifadelerini kullanmıştır.

Siyonistler, mukaddes topraklar-

da yaşayan halkı görmezlikten gelerek "halkı olmayan bir ülkeyi, ülkesi olmayan bir halka devredin" sloganını bayraklaştırarak hareket ettiler. Birinci Dünya Savaşından sonra Sykes-Picot antlaşmasını imzalayan Mark Sykes Siyonist taraftarı bir İngilizdir. Antlaşmadan sonra araları zaten iyi olan Yahudiler ve İngiliz görüşmeleri sıklık kazanır ve Filistin topraklarında Yahudilere devlet kurma izni veren "meşhur" Balfour Deklarasyonu yayınlanır. Bu deklarasyon aslen Musevi kökenli ünlü yazar Artur Koestler tarafından şöyle tanımlanıyor; "Bu öyle bir belgedir ki, onunla bir millet, diğer bir millete üçüncü bir milletin toprağını büyük bir gösterişle vâdetmiştir."

İngilizler'in manda hakimiyeti sürecinde bölgeye Yahudi/Siyonist göçü daha hızlı bir hale gelmiştir. Avrupa'da yaşayan Yahudiler hızlı bir şekilde mukaddes Filistin topraklarına göç etmeye başlamıştır. Aynı dönemin bir diğer olayı ise Naziler tarafında gerçekleştirilen "Yahudi Soykırımıdır." Roger Garaudy'e göre Nazilerin Yahudilere yaptığı katliamda Siyonistlerin rolü yadsınamaz derecede önemlidir. "Bu katliamı Batılılar ve Siyonistler ön plana alarak tarihin en büyük katliamlarından biri olarak göstermektedirler. Ama Hitler'in savaşının dünyada 60 milyon cana mal olduğu unutturularak akıllarda sadece 6 milyon Yahudi rakamı bırakılmaya çalışıldı. Bu durum bütün zorba sistemlerin işine geldi. 20 milyondan fazla yerliyi öldüren Amerika'nın, Stalinci te-mizliklerle 10 milyondan fazla cana kıyan Rusların, yaptıkları

köle ticaretiyle 100 milyondan fazla cana kıyan Avrupalıların işine gelmiştir."

İkinci dünya savaşından sonra dünya egemenliği İngiliz emperyalistinden Amerikan emperyalistinin eline geçmiştir. Amerika'da Siyonistleri her daim korumuştur. İngiltere'nin bölgeden çekilme kararından sonra bütün şeytani rejimlerin desteğiyle 1948 yılında BM kararıyla Filistin topraklarında bir Yahudi devleti kurulmuştur. Bu kurulan rejime karşı girişilen mücadelelerden tek başarılı olanı "direniş"tir. Erbakan Hoca'nın "İsrail ancak güçten anlar" sözü hakikate işaret etmektedir. Siyonist rejim sadece bu strateji karşısında sarsılmaktadır. Bu kısacık tarihi aktarım bile İsrail'in sadece bu dilden anlayacağını bir göstergesidir. Bu dil sadece silahlı eylemi içermemektedir. Fadlallah'ın deyişiyile "diri olmanın adıdır." Yazının başlığı bir Mahmud Derviş şiirinden alınmıştır. Şairin şiiri aslında bir direniş eylemidir. Belki buradan hareketle kendi alanlarımızda da direniş arayışlarının nasıl olacağı üzerinde bir cevap bulabiliriz...

**"Zalim düşmana bağırdım,
ey Filistin, senin adına:
Ölürsem, ey böcekler,
vücudumu didik didik edin!"
Karınca yumurtasından
kartal çıkmaz hiçbir vakit,
yalnız yılan çıkar zehirli yılanlardan!
Ben barbarların atlarını iyi bilirim.
Bir ben dururum onların karşısında,
bir ben,
gençliğin yüreğiyim her daim,
yüreğiyim beyaz kanatlı atlıların."**²

¹ "Filistinli Sevgili" şiiri, Mahmud Derviş

² "Filistinli Sevgili" şiiri, Mahmud Derviş

EYLEM

Buruşmuş bir gürültüsü vardı akşamın.
Gürültüler sağnak,
Gürültüler kar tanesiydi açıkta kalmış ellere

Benimse,
Ellerim cebimde olmadan yürümem görülmemişti
Kambur yürüyüşümden gövdem de ıslanmazdı kolayına
O yüzden aldırış etmezdim
Şehrin gürültülü akşamlarına.

Kucağımda hiçbir zaman çocuğum ölmedi
Doğru.
Ayağım koptuğu için değil
Serçe parmağım kanadığındandı ıknmalarım
Bu da doğru.
Aşına olduğum acılar bu kadardı.
Aşına olduğum cesaretler ise
Kuşlar gibiydi.

Kuşlar,
Hani gagasına yuvası için bir dal tutuşturduğunda
Kendisini ebabil sanan kuşlar.

Ey güvercin!
Tırnaklarına tutuşturduğun
Ve ufka fırlattığın taşlar,
Delip geçmeyecek ebrehenin fillerini
Bu ordu, böyle galip gelmeyecek.
Bu filizler,
Orada ki,
Henüz topraktan göğe birkaç santim bile yükselmemiş
Hani 23 Nisan'da bu yana yüzü gülmeyen filizler,
İşte o filizler böyle serpilmeyecek be güvercin.

O taşı atacağın tarafı iki kere düşün.
Baktığın yön, düşman yönüdür doğru,
Fakat korumaya çalıştığın şey
Peygamberin geleceği değil
Zillele uğramış bir ordu.
Zillele uğramış bir millet.
Ağızındaki taştan önce
İçtimai endişeler taşıman gerek.

Bir şey vardı,
Soğumayan, küçülmeyen
Asla eskimeyen.
Bir şey, tam göğüs kafesimin içerisinde
Benim nefretim,
Topraktan sıyrılıp iltica etmiştir yüreğime.

Ve işte tam o anda!
Tam o cenk meydanının ortasında.
Hatta nefretim şahikaya ulaştığı anda
İçimdeki şehvet ihtirasa intikal ederken
Ve itidalini yitirmişken bütün dengelerim.

İşte tam o anda,
Orada
Gözlerim ufukta düşman seyrine dalmış,
Kaslarım en gergin vaziyette beklerken
Sakin dedi babam
Sakin bırakma o taşı elinden
Çünkü bırakırsan,
O içindeki şey soğuyacak
Vicdanın rahatlayacak.

Ve hiçbir çocuk kucakta dirilmeden
Kopan hiçbir bacak yerine gelmeden
Sen, konsolosluk taşılayan kollarının yorgunluğu
Ve mitinglerde attığın nidaların sukünetiyle uyuyacaksın

İşte bu yüzden güvercin,
Bu yüzden düşün,
Attığın taş
Kana susamış köpekleri ürkütecek mi?

MUSTAFA HELVACIOĞLU

TARİHİ BİR ŞAHİTLİK: KUDÜS ve BİZ

OZAN HAYRİ SOYER

Bugün bizler, İslâm dininin muhtesibi, İslâm ümmetinin fertleri olan Müslümanlar ve bilhassa da ümmetin Türkiye'de bulunan gençleri olarak önemli olayların yaşandığı, tarihi şahitliklerin yapıldığı kritik zamanlara tanık olmaktayız. Söylenen sözlerin, bulunulan temennilerin artmasına mukabil, söz söylemenin ve temennide bulunmanın getirdiği sorumlulukların da bir o kadar ağırlaştığı ve amel etmenin zorlaştığı bir zamanda yüzleşilmesi ve karar verilmesi gereken sahi-ci/hesabı verilmiş/bilinçli tercihler yapma gerçekliğiyle karşı karşıyayız.

Bir yandan dolayı ya da doğrudan olarak yaşamımıza konu olan hadiselerin maddi ve manevi açılardan getirdiği zorluklar, sorumluluklar üzerimize binerken diğer yandan hayatın karşımıza çıkarttığı bir diğer deyişle maruz

biraktığı olayların, durumların, hallerin içimizde yol açtığı fırtınalar koparken, tüm bunların ortasında bir de sahih, sahih adımlar atması gereken biz gençler, bu durum ve hallerin farkında olarak Allah'a teslimiyet yolunda atılması gereken adımı/adımları atmamakla mükellefiz.

Nitekim gençler diyordu üstad Atasoy Müftüoğlu; *"Gençler önce sıradışı bir tercih yapmak ve sıradışı bir dikkate sahip olmak zorundalar. Sıradışı bir eleştirel inceliğe, eleştirel hassasiyete, eleştirel sorumluluğa sahip olmak zorundalar. Sıradışı bir dikkate sahip olmak demek, seçkin olmak demek değil; sorumluluk olarak, farkında olarak yaşamak demektir. Biz bugün, pek çok şeyin farkında ve bilincinde olmadan yaşıyoruz"*

Bugün konuşulması gereken en

önemli meselelerden biridir üstadın bu kısa pasajda dile getirdiği sözleri. Lakin biz yazının muhteviyatı bakımından farkında ve bilincinde olmadan, sorumluluk almadan yaşama meselesini sadece Kudüs olayları ile ilintili olarak ele almak istiyoruz.

Son günlerde Kudüs meselesi çerçevesinde yaşadığımız hadiseler, gerek ABD, İsrail ve onların peşine takıldığı ülke ve liderlerin gerekse onların karşısında bulunmakla birlikte olması gereken tepkiyi verenler ve vermeyenler olarak ayrılan ülke ve liderlerin açıklamaları bize kendimizi sorguya çekmemiz ve sıradışı bir dikkate, eleştirel hassasiyete, sorumluluğa sahip olmamız, sorumluluk olarak ve farkında olarak yaşamak zorunda olduğumuzu göstermiştir. Somutlaştırmak gerekirse şöyle bir misal verelim:

Mesela Trump'ın kararı üzerine olağanüstü olarak toplanan İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) Trump'ın herhangi bir ayırma, parçalama yapmadan bir bütün halinde İsrail'in başkenti olarak kabul ettiği Kudüs'ü, Doğu ve Batı olarak ikiye ayırmış ve Filistin'in başkenti olarak Doğu Kudüs'ü kabul etmiştir. Ardından bu kabul her türlü medya aracı yoluyla büyük bir karar, büyük bir irade, büyük bir başkaldırı gibi gösterilerek insanların dikkatlerine sunulmuştur. Buna mukabil aynı medya araçları oylamada bu karara muhalif oy kullanan İran, Irak, Lübnan, Umman ve Cezayir ülkelerinin tavrına ise yer vermemiştir. Neden ve ne için?

Elbette Müslüman yöneticilerin ve halkların bir araya gelmeleri, birbirleriyle istişare etmeleri önemlidir; desteklenmeli, takdir edilmelidir. Ancak bir araya gelindi diye de üzerimizdeki sorumlulukların kalktığı asla düşünülmemelidir. Zira unutulmamalıdır ki İİT, Mescid-i Aksa'nın kundaklanma hadisesi sebebiyle kurulmuştur; lakin o günden bugüne geldiğinde görülmüştür ki kuruluş, şer cephesinin kararlarına geri adım attıracak bir niteliğe bürünmemiştir. Bu noktada bizlerin bu tarihi süreci de dikkate alarak, hamaset ve duygusallıktan uzak bir şekilde desteklemesi ve eleştirisini yapması gerekmektedir.

Şurası kesindir ki bugün yaşadığımız hadiseler, geçmişte yaşanan hadiselerin sonuçlarıken gelecekte yaşanacak hadiselerin de sebepleri olmaya adaydılar. Her ne kadar Trump ve müttetiklerinin bu kadar küstah bir

kararı alabilme cesaretleri akılsızlıklarıyla bağlantılı olsa da bir diğer açıdan da bu vakte kadar Müslümanların dikkatsizlik, farkında olmama ve sorumluluk almamadan yaşama haliyle ilintilidir. Geçmişte sergilediğimiz hal, hareket, tavır ve tepkiler bugün şer cephesinin cesaretlenmesine neden olmuştur. O halde bugünkü tepki ve tavırlarımız da ileride alabilecekleri daha küstah kararlara uygun zemini değil onlar için makul olmayan zemini hazırlamalıdır ki karar almaya cüret edemesinler.

Bu sebeple yukarıdaki misalde de ortaya koyduğumuz gibi bugün bizler bir kat daha eleştirel dikkate, hassasiyete sahip olmalıyız. Meselelerin farkında olmalı ve gücümüz ölçüsünde sorumluluk alarak yaşamalıyız. Yoksa bugün bu kadar küstah kararlara imza atabilen istikbar cephesi yarın sadece Kudüs ve Filistin'le de kalmayıp günümüzde yarı örtülü bir şekilde gerçekleştirdikleri İslam ümmetini işgal girişimlerini doğrudan bir şekilde yapacaklardır.

Son olaylar vesilesiyle artık tam bir açıklıkla tavrını ortaya koymuş olan ABD ve en büyük müttetfiki Siyonist İsrail'in, Kudüs meselesindeki tavırları aslında İslâm'a açtıkları savaşın sadece ön planında olan, görünür bir cihetidir. İstikbar kuvvetlerinin kültürel, sosyal, iktisadi, dini, ilmi vb. her alanda topyekün saldırısı altında olduğumuzu ve bunun karşısında da büyük çözümler yaşadığımızı görmeliyiz. Tüm bunlar ne manaya geliyor, ne için yapılıyor dersek, özetle şu iktibasla ortaya koyabiliriz:

"İblis bulunduğu makamdan kovulduktan sonra Allah'ın göklerin ve yerin yönetimine karşı yeryüzünde insanları da peşinden sürükleyerek bir isyan müessesesi (yani Tağutluk) kurma iddiasını gerçekleştirmeye çalışıyor. Allah bizi şeytanın bu davasına karşı birçok ayette uyarmaktadır..." (Üstad Şakir Kocabaş)

Yani tüm saldırı ve bozulmaların temelinde yatan amaç şeytanın Kur'an-ı Kerim tabiriyle suyun üzerindeki köpük gibi olan batıl davası, yeryüzünde tağutluk rejimini kurma davasıdır. Bizim meseleye bu cihetten bakmamız gerekmekte ve bu tağutluk nizamına Kur'an'daki zıttı kavramla karşı çıkmamız gerekmektedir. Bütün dikkat, eleştirel incelik, hassasiyet, farkındalık halimizi ve sorumluluk alarak yaşama bilincimizi burada toplamak zorundayız. Yoksa batılın tuzakları çeşitlidir. Dikkatlerimizi Kudüs meselesinde toplarken büyük pence-rede batılın oyunu karşısında kaybetmiş olabiliriz. Tıpkı Arap Baharı süreci, Suriye süreci, Libya süreci ve diğerleri gibi...

Son olarak şu da hatırlanmalıdır ki her şeyin sahibi, gizliyi de açığı da bilen, rahman ve rahim, güçlü ve kudretli olan Allah'tır. O tüm eksikliklerden münezzehtir. Tüm bunlar biz Müslümanlar ve ümmet için birer imtihandır. Tarihte de görüldüğü gibi zaferler ve yenilgiler geçicidir. Aslolan ise istesek de istemesek de Allah'a doğru dönüyor olduğumuz gerçeğidir. Ne mutlu bu dönüşü hakkıyla yapanlara! *"Onlar mahzun olmayacaklar"*

“Hakikati arar da insan
yansımalara takılır kalır
Işığın peşinden koşar da
en çok karanlıkta kalır
Işığın yansıdığı bir camda
hayat dediğimiz
ne ışığa inanmalı
ne hakikati aramalı insan
hayat denen yolun sonunda”

Fotoğraf:

ŞAMİL TAŞÇI

1/100

f/4

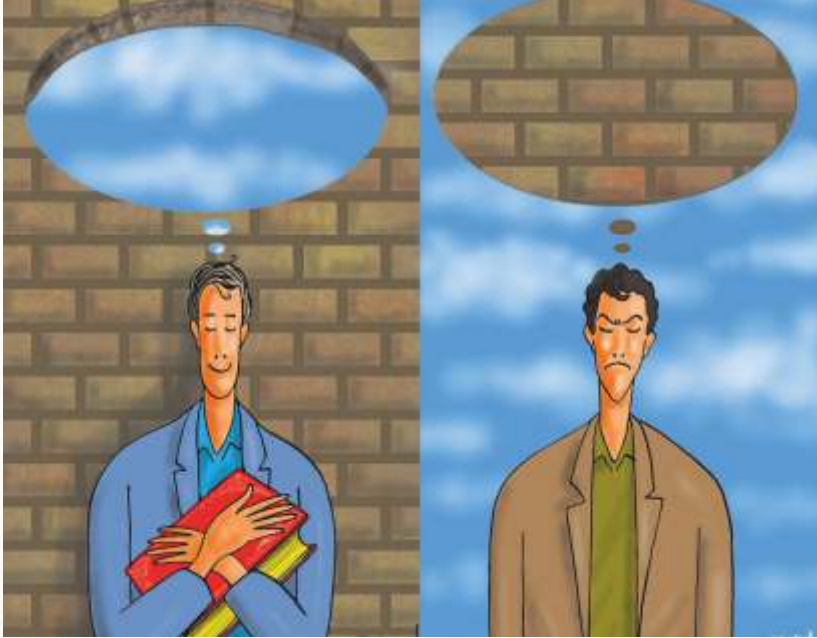
İso:2000

78mm

FOTO-YORUM

Ahvalin Farkında Olmak

MUHAMMED EMİN ÖZÇELİK

Yaşadığımız dönemde aydınlığı ile topluma yol gösterme çabasında olan insanlar modern dönemin tanımsal açmazlarından bir türlü kurtulamıyor. Siyasal bir analiz yapılacak olsa; sosyalizm, kapitalizm, komünizm ile başlayan paragraflar daha ileriye gidemiyor, yeni bir düşüncenin inşasına ışık tutmuyor. Durumu analiz etmenin ötesine geçip bir çıkış yolu açmanın hayali bile kurulmuyor.

Geçmişin haşmetiyle övünmenin geleceğimize ne denli olumsuz etkisi olabileceği düşünülmektedir. Sürekli romantizm bombardımanına maruz kalmanın tahribatı nesilleri realist olmaktan koparıyor. Geçmişin haşmetinin geleceğe teminat olacağı hissiyatı her türlü tem-

belliğin nüfuzuna sebep oluyor. Çağı anlamamış, yeni bir yöntem ihtiyacı duymayan, oturdukları tozlu geçmiş yıkıntısı üzerinde olmaktan mutlu olan bu yığınlar realiteden kopuk yaşıyor.

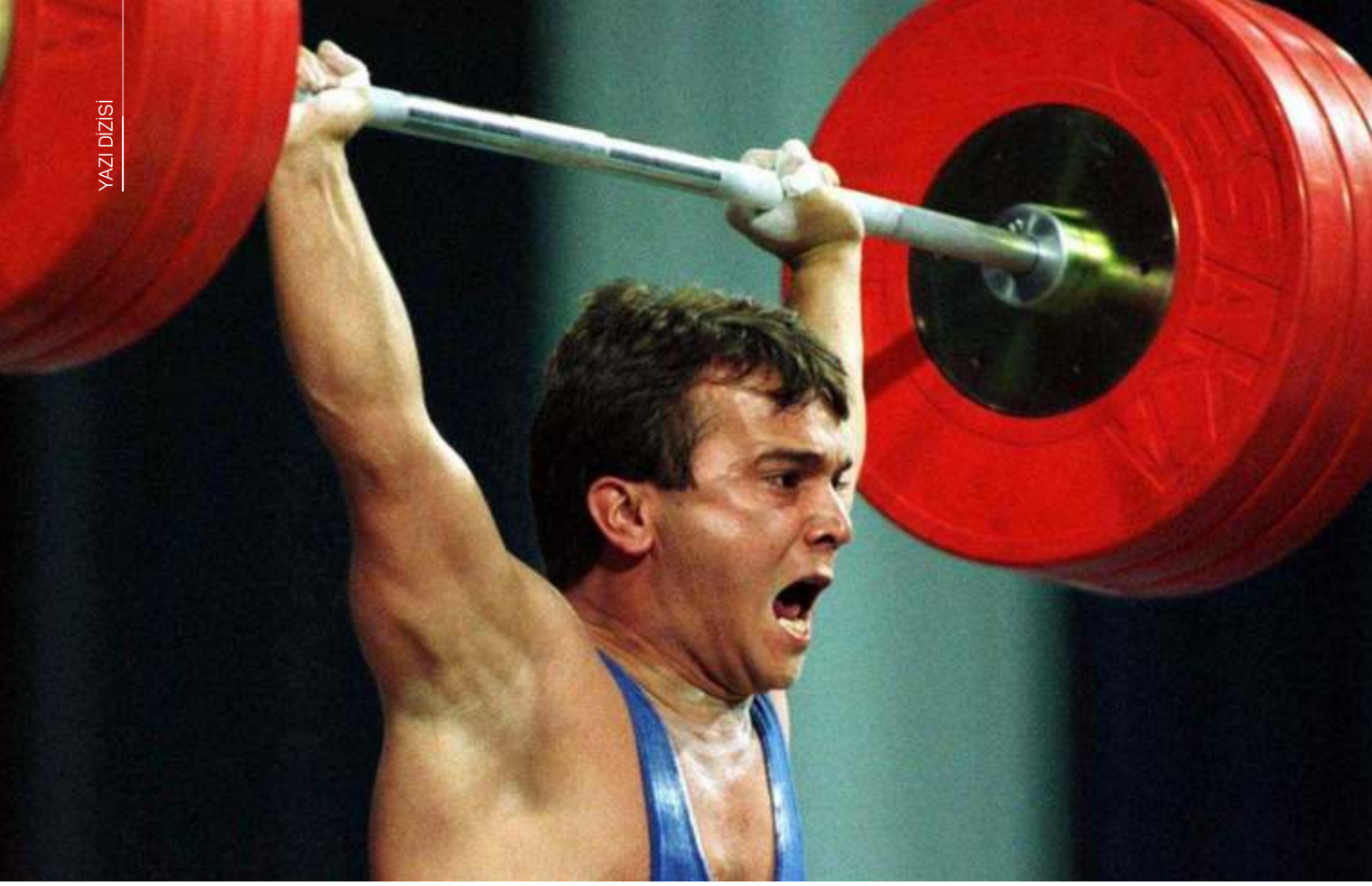
Bir nesil öncesinin tecrübe ettikleri ne kadar eleştiri ile karşılanıyor? Klasikleşen tartışma konularımızın çokluğu, sürekli akış halinde olan yeni konulara odaklanmamıza engel oluyor. Davet edilen düşünceye ilgi duyan kişinin önüne kocaman bir ihtilaf yığını koyuluyor.

Kanaatimce yeni bir yöntemle yeni bir mücadele mümkün, fakat aynı yöntemlerle, revize olmuş bu çağda mücadele etmek mümkün değil. Bir eli teknolojiye olan gençlerin önüne 90'ların metotlarını koyduğumuzda elde

edebileceğimiz çok bir şey yoktur. Modern çağı tam anlamıyla anlayabilen ve kavram oluşturabilen bireyleri kazanmak ancak yeni yöntemlerin inşası ile mümkündür, aksi samanlıkta iğne aramak gibidir.

Batı dünyasını suçlamaktan öteye gitmemeye yemin etmiş gibiyiz. Dünyayı analiz edip farkında olduğunuz gerçekleri söylemek sizi batı hayranı yapabiliyor. Oysa kulak verilmesi gereken bir düşünce olarak şuracıkta duruyor Aliya İzzetbegović'in sözleri:

"Çok açık konuştuğum için beni bağışlayın. Güzel yalanların yardımcı olmaz ama acı gerçekler bir ilaç olabilir. Batı çöküntü içinde ya da dejenere olmuş değil. Kendi kendini kandıran komünizmin "çürümüş Batı" propagandası, bunu acı bir şekilde ödedi. Batı çürümüş değil. Güçlü, örgütlü ve eğitilmiş. Okulları bizimkilerden iyi, kentleri bizimkilerden temiz. Batı'da insan haklarının düzeyi yüksek ve fakirler ile sakatlara toplumsal yardım iyi örgütlenmiş durumda. Batılılar çoğunlukla sorumlu ve dakik kişiler. Onların ilerlemelerinin karanlık yönünü de biliyorum ve bunun gözümünden kaçmasına izin vermiyorum. İslam en iyisi ama biz en iyisi değiliz. Bunlar iki farklı şey ve her zaman onları karıştırıyoruz. Batıdan nefret etmek yerine onunla rekabet etmeliyiz. Kur'an bize bunu emretmiyor mu; Hayırlı işlerde yarışınız."

HZ. MUHAMMED (S.A.V) VE SPOR ETKİNLİKLERİ

YUNUS ERDOĞAN

Bismillahirrahmanirrahim

Bugün hepimizin karşı karşıya olduğu, göz ardı edemediğimiz bir spor gerçeği vardır. Şartlarına uygun yapılan bir spor aktivitesinin pek çok faydası bulunur. Ama bunların en başta geleni toplumu birleştirici rolüdür.

Hz. Peygamber döneminde diğer sportif faaliyetlerinin yanında koşuya da önem verilmiştir. Ashab zaman zaman birbirleri ile yarışmışlardır. Hatta bir defasında Hz.

Ömer (R.A) ile Zübeyr b. Avvam (R.A) yarışmışlar; birinci defasında Zübeyr, ikinci defasında ise Ömer b.Hattab galip gelmiştir.¹

O devrin kadınları genelde hiçbir sporla ilgilenmezlerdi. Ancak Hz. Muhammed (S.A.V)'in Hz. Aişe (R.A) ile müşterek hayatlarında en az iki defa bizzat koşu şeklinde yarışa tutuştuğu bilinmektedir. Bunların ilkinde Hz. Aişe kazanmış, ancak birkaç sene sonra, herhalde vücut ağırlığın-

dan veya yaşının biraz daha ilerlemesinden dolayı bedenen zayıflamış olacak, yine giriştikleri bir yarışta Rasulullah kazanmıştı.² Hz. Peygamber ona; "Bu, önceki koşuya bedeldir, ödedik." demiştir.³

GÜNÜMÜZ VE SPOR

İlk olarak Türkiye'nin ve tüm dünyanın yakından tanıdığı halterin efsane ismi Naim SÜLEYMANOĞLU hayata gözlerini yummuştu. Kısacık ömrüne kırıl-

ması ve aşılması zor rekorlar ve başarılar sığdırmıştı, 3 kez olimpiyat şampiyonu, 8 dünya şampiyonluğu, 46 dünya rekoru kırmıştı. Spor otoritelerince tüm zamanların en iyi haltercisi seçilmişti. İşte tüm bu başarılar onun ne kadar azimli, hırslı, disiplinli bir sporcu olduğunu göstermektedir. Yine bu başarılar onun dünyanın ve Türkiye'nin "en"leri arasına girmesini sağlamıştı. Sadece halter severlerin değil tüm spor severlerin sempatisini kazanan bir spor adamıydı. Spor camiasının önemli isimlerinden olan Cep Herkülü'ne Diriliş Saati Dergisi olarak Allah'tan rahmet yakınlarını sabırlar diliyoruz.

Geçtiğimiz günler de ise katil Amerika'nın Başkanı Trump'ın Filistin'in başkenti olan Kudüs ile ilgili yaptığı küstahça açıklamayı hepimiz hatırlamaktayız. Özür dilerim, hiçbir zaman unutmamak ki hatırlayalım. Filistin'i, Filistinlileri, mazlum ve mustazafları unutmamak ki hatırlayalım. Eğer unutsak yazıklar olsun bize. Katil Amerika'yı, Siyonist işgalci rejim İsrail'i ve onların işbirlikçilerini unutsak kalbimiz kurusun. İşte bu küstah açıklama ile birlikte tüm dünya ayağa kalktı ve sert tepkiler gösterdi. Eylemler, protestolar, yürüyüşler, mitingler düzenledi. Spor dünyası da bu duruma sessiz kalmadı. Gerek dünyanın Celtic gibi vicdanlı takımları-ki Celtic daha önce de bu tarz protestolar ile adından sıkça söz ettirmişti- gerek ise; Türkiye'nin Anadolu ve İstanbul takımları hazırladıkları pankart ve koreografiler ile Filistin halkının

yanında olduklarını ve Trump'ın bu kararını tanımadıklarını gösterdiler. Filistin Halkı ise Trump'ın bu açıklamasından sonra 3. İntifada ile Direnişe kaldıkları yerden daha hırslı, daha kuvvetli ve dünya Müslümanlarının gücünü arkasında hissederek daha kararlı devam etmekte. Peki Filistin'deki İntifada da Filistinli çocukların ellerindeki taşlar ne anlatıyor? O taşların kıymeti nedir? Bakın Şehid Abbas Musavi nasıl anlatmış bu kıymeti: *"Filistin'deki bir çocuğa bakın, elinde bir taş taşıyor. O taşı tanka fırlatsan etkisi ne olabilir ki? Ama bu İzzetin göstergesidir. O taşın kuvveti, ümmetin kuvvetinin göstergesidir. O gösterge ki tüm insanlığa şunu söylüyor: "Hepinizin korktuğu İsrail'e karşı o çocuklar ellerindeki taşlarla dimdik durup mücadele ediyor." Bu durum ümmetin üzerinden düşman İsrail'in korkusunu kaldırmıyorsa... Bu ümmet bitmiştir!"* İşte o korkuyu atma vakti geldi geçiyor, uyanma vakti geldi geçiyor, artık ayağa kalkalım ve harekete geçelim ve şunu unutmayalım ki şiddeti dua ederek engelleyemeyiz. İşte bu son olaylar bize gösterdi ki istersek harekete geçebiliyor, kıyama kalkabiliyoruz ve kalkacağız inşaallah. Ta ki Aksa özgür olana kadar.

Allah'a yemin ederek söylüyorum ki eğer gerçekten dünya Müslümanları olarak Kudüs'ün özgür olmasını samimiyetle isteyip harekete geçerse Kudüs özgür olacaktır. Allah'ın izniyle. Allah vaadinden caymaz. O (c.c) değil mi *"Biz istiyoruz ki ezilenleri*

yeryüzünde önderler kılalım" diyen. Allah Taberek Teala *"Biz istiyoruz diyor"*. Eğer biz de gerçekten istersek ezilenler önderler olacaklar biiznillah..

Filistinli mücahitler başta olmak üzere zalimle mücadele eden tüm mücahitler ve İslam kahramanları Allah Taberek Teala'nın şu ayetine mutlaka iman ettiler, uydular ve uyguladılar *"Onlara (düşmana) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın. Onlarla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutursunuz. Allah yolunda her ne harcarsanız karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez."* (Enfal-8/60)

Şehid Motiur Rahman Nizami'nin şu sözleri ile yazımı bitirmek istiyorum:

"Ben gidiyorum..."

Dilerim bu gidiş size kim olduğunuzu hatırlatsın. Mazlumlar için ayağa kalkmanın bir yolunu bulmanızı sağlasın. İpler adedince baş istense, ama deseler ki bu bedel kıyam içindir, az kalır giden başlar! Boşuna terk etmez canımız bedenimizi. Mü-kâfatını O'ndan biliriz. Kalanlara ibret olmadığı üzer bizi... Dua eder, Dua bekleriz."

¹ *Alaeddin Ali el-Muttaki b. Hüsameddin el- Hindi el- Burhan Fevri, (1985), Kenzul Ummal fi Süneni'l-Akval ve'l Efal , Beyrut*

² *Ahmed b. hanbel, (Ebu Abdullah Ahmed b. Muhammed b. Hanbel), Müsned, (1982), İstanbul*

³ *Ebu Davud, (Süleyman b. Eş'as es-Sicistani), (1981), Sünen, İstanbul*

ESENLIK DİLE

SÜMEYYE KAYAR

Allah: *"Rahman'ın kulları yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürürler."* buyuruyor. Ve ardından mütevazı mıyız, kibirli miyiz bilebilmek için bir erdemi sunuyor bizlere: *"Cahiller kendilerine laf attıkları zaman "selam" der geçerler."**

Cahil 'akıl' kelimesinin zıttıdır. Duygularını kontrol edemeyen insanlara denir. Akıllarına bir kötülük gelince hemen dudaklarına dökülür. Duygularını kontrol edemedikleri gibi duyularını da kontrol edemezler. Bu insanlar tarafından yapılan bir hakareti bırakın, bir eleştiri bile bize dokunur ve savunma ihtiyacı doğurur. Ve biz vakar ve tevazu ayetini üstümüze almadığımız için bunlara bir türlü 'selam' diyemeyiz. Cahiller bize laf attıklarında biz de duygularımızı kontrol edemez, cahillik ederiz. Korkarız çünkü ezilmekten. Fazlaca korkarız. İşte bu korku bizi her an tetikte tutar.

Eleştiriye kapatır. Bu da bizi mütevazı olmaktan çıkarır. Yüce Allah uyarır: *"Yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü ne göğe ulaşabilir, ne de yeri yarabilirsin."**

Peygamber ne yaptı? Rabbinden gelen emre uydu. Büyücü dediler, sihirbaz dediler, mecnun dediler. O selâm dedi ve yalnız Rabbinden gelenleri duyurdu. Kendini aklamadı ve onlara hadlerini bildirmedigi için kahrından ölmedi.

Peki, nasıl bir peygamber görüyoruz? Ezik, pısrık bir peygamber mi, aksine herkes tarafından saygı duyulan imrenilen bir peygamber mi? Ne desek de inkâr etsek diye ölçüp biçen bir müşrik kadro çıkıyor karşımıza. Ve bir amca ki kıskançlığından yollarına dikenler döken... Bütün bunlar onun ezikliğinden meydana gelecek değil ya! O peygamberdi demeyelim yine... Peygamber ol-

masına rağmen karşılık vermekten sakınmıştı. Vakarlı duruşundan taviz vermemişti. Rabbi ona "Şüphesiz sen yüce bir ahlak üzeresin" demişti, O da ahlakının gereğini yapmıştı.

Biz neden yapamıyoruz? Vakarımız bizi neden durduramıyor zaafımıza karşı? Neden bu eziklik korkumuz? Kur'an bize öğüt olarak yetmiyor mu? Mütevazılığı yanlış mı anlıyoruz yoksa? Cahillik bize çok uzak bir tanım mı geliyor? Bu sorular Mü'minlerce üzerinde durulması gereken sorular fikrimce. Çünkü ümmetin başına ne geliyorsa herkesi cahil ilan edip kendini bilmeyenlerden, duygularının ve fikirlerinin esiri olanlardan geldi. Bizze gelen her kendini bilmezi rakip kabul ettiğimiz müddetçe ilerlemeden bahsedilmesi zor. Mütevazılığımızı tescillemeliyiz. Biraz esenlik dileğinden kimseye zarar gelmez...

Subat
ŞEHADET
Ayıdır

ŞEHADET BİR ÇAĞRIDIR,
TÜM NESİLLERE VE ÇAĞLARA

*Kudüs'te çocuk olmak
Direniş nefer olmaktır*

Kudüs İntifadasına Bin Selam!